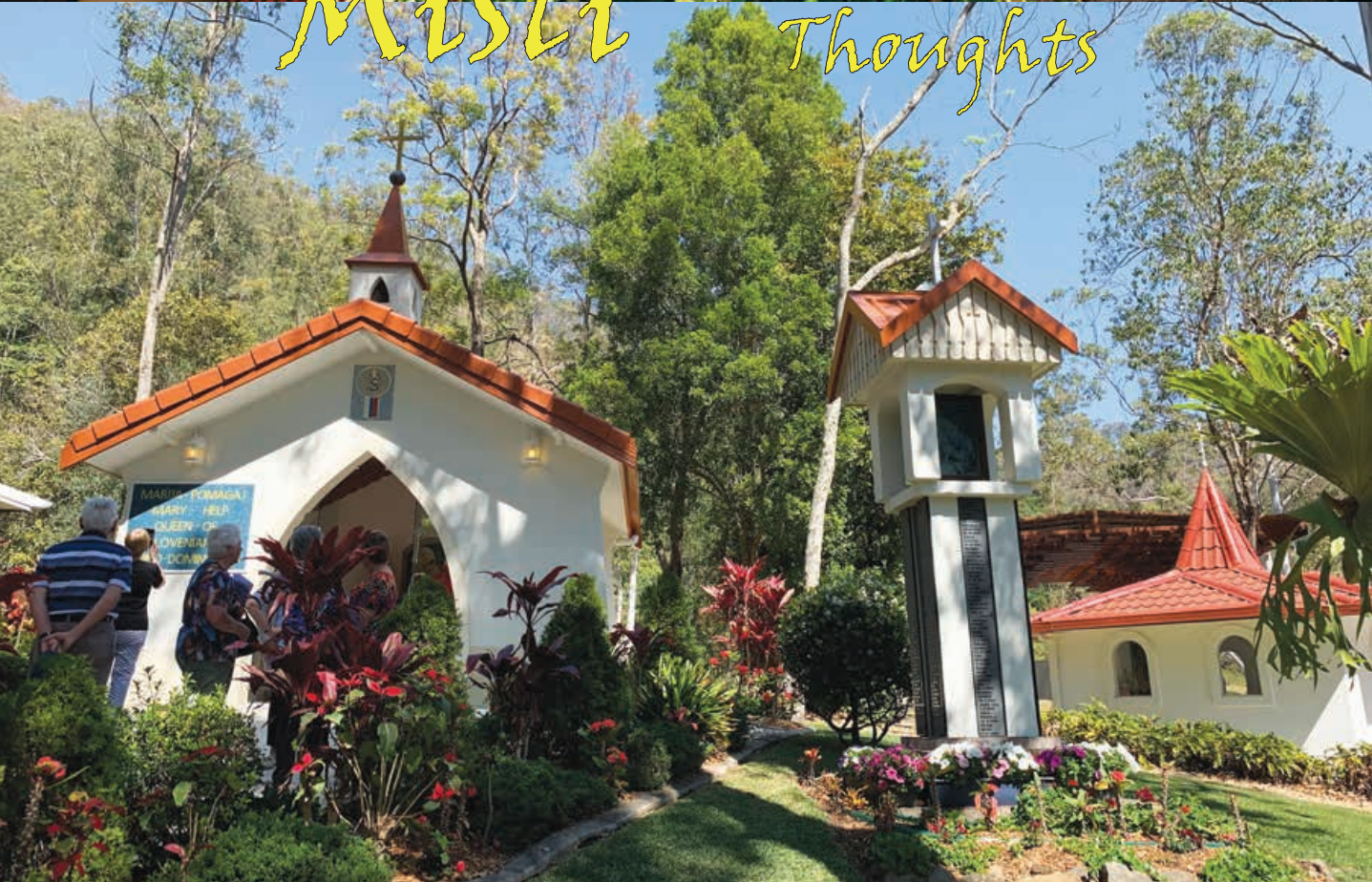

<http://www.glasslovenije.com.au>
Print post publication number 100004295

SEPTEMBER - OKTOBER 2019
ŠTEVILKA - NUMBER 5
LETO - YEAR 68

Misli Thoughts

Misli september - oktober 2019

Vsebina

- 3 Zahvaljen Najvišji,
vsemogočni, dobri Gospod!
- 4 Hvalnica stvarstva ali Sončna pesem
- 5 Provincialovo pismo
za Frančiškovo nedeljo 2019
- 6 Biseromašnik pater Filip (Franc) Rupnik
- 10 Novokračine
- 11 Izpod Triglava
- 14 Vaši darovi
- 15 Iz Kraljčine dežele - Queensland
- 17 Gold Coast in romanje v Marian Valley
- 21 Še nekaj `opalov`
Cilke Žagar iz Lightning Ridge-a
- 24 Dan ponosnih Slovencev v Clevelandu
- 27 Slovenian Mission Melbourne
- 34 Slovenian Mission Sydney
- 45 30 let naše molitvene skupine
- 46 St Raphael's in Merrylands
celebrates 50 years
- 47 Iz Kluba Triglav Mounties Group
- 56 Slovenian Mission Adelaide
- 60 Obisk ministra Petra Česnika v Avstraliji
- 61 Obnova cerkve sv. Petra v Ilirski Bistrici

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNICI

ZGORAJ: Pogled na stari del Kamnika z Malega gradu. V ozadju je lepo viden frančiškanski samostan s cerkvijo sv. Jakoba.
Foto: Klemen Brumec

SPODAJ: Slovenski kapelici Marije Pomagaj v Marian Valley v Queenslandu se je ob letošnji 10. obletnici blagoslovitve pridružilo še znamenje, ki so ga prepeljali s Slovenskega društva Planinka, Cornubia.
Foto: p. Ciril A. Božič

Fotografiji na naslovnici Misli julij - avgust 2019: Fotografijo z letala na pogled Sydneya je posnel p. Ciril, fotografijo srebrne maše p. Darka v Tržiču pa Florjan Auser.

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor) oblikovanje in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetž | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew** pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za 2019** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Press, Simon Kovacic, Melbourne. **E-mail:** simonlkovacic@gmail.com **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <https://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

Zahvaljen Najvišji, vsemogočni, dobri Gospod!

Kar nekaj pomenljivih praznikov imamo v mesecih septembru in oktobru.

Osmi dan septembra je praznik **Marijinega rojstva – mali šmaren**. Praznik povišanja sv. Križa je 14. septembra; ta dan je tudi ‚god‘ Slovenske frančiškanske province sv. Križa. Frančiškovi bratje že od leta 1951 delujemo med slovenskimi rojaki v Avstraliji na verskem, kulturnem, prosvetnem in socialnem področju. Praznik prvega slovenskega svetnika, **blaženega Antona Martina Slomška**, je na njegov smrti dan, 24. septembra, in v bližini tega datuma obhajamo Slomškovo nedeljo v hvaležen spomin na njegovo bogato življenje in delo za slovenski narod. **Praznik nadangelov Gabrijela, Mihaela in Rafaela** je 29. septembra. Letos je bila ta dan nedelja, prav posebej praznična žegnanjska nedelja v Merrylandsu v čast zavetniku sv. Rafaelu, ki od leta 1969 zbira in varuje sydneyško slovensko občestvo, ki se je tam pričelo zbirati pred petdesetimi leti. O tem praznovanju je veliko napisanega v teh Mislih, saj so po slovesni sv. maši odkrili in blagoslovili **doprsni kip p. Valerijana Jenka** v veži dvorane, ki že od lani nosi njegovo ime. Že v prejšnjih Mislih smo obljubili, da bomo tokrat ‚obiskali‘ **biseromašnika patra Filipa Rupnika**, ki je 30. junija letos obhajal svoj 60-letni duhovniški jubilej in je nekaj let deloval v Sydneyu. Na drugi dan oktobra godujejo naši **angeli varuhi**. Verjetno zna vsak izmed nas še vedno na pamet prelepo molitev:

Sveti angel, varuh moj, bodi vedno ti z menoj; stoj mi noč in dan ob strani, vsega hudega me brani! Prav prisrčno prosim te, varuj me in vodi me. Amen.

Lepo je slišati, da je v Avstraliji med poznavanjem slovenskega jezika druge in tretje generacije tudi ta molitev.

Praznik svetega Frančiška Asiškega praznujemo 4. oktobra. Za ta praznik nam vsako leto provincialni minister Slovenske frančiškanske province sv. Križa, sedaj je to pater Marjan Čuden, napiše pismo; letošnjega objavljamo v teh Mislih. Letos mineva sto let, odkar so spremenili ime frančiškanske province iz Province sv. Križa Kranjske v ime Provinca sv. Križa Slovenije. **7. oktobra je Rožnovenska Mati Božja**, ki nas vse v mesecu oktobru še posebej vabi k osebni in skupni molitvi rožnega venca. Tretja nedelja v letošnjem oktobru je **misijonska nedelja**, ki nas spominja in navdušuje za misijonsko poslanstvo Cerkev.

Koncem oktobra sta tudi **dva slovenska državna praznika**: 25. oktobra je **dan suverenosti** in 31. oktobra **dan reformacije**. Prvi dan novembra pa je v Sloveniji tudi državni praznik, ki mu rečejo Dan mrtvih in so ga že komunisti povzeli po močno zakoreninjenem krščanskem prazniku **Vseh svetnikov**.

Vera v večno življenje nam narekuje hvaležen spomin na naše prednike, ki ga negujemo z molitvijo, daritvijo svete maše pa tudi z obiski pokopališč in skrbjo za urejenost grobov. Vsaka prižgana sveča ali cvetje na grobu na svoj poseben način razodeva ljubezen, vero in upanje nas, ki smo še romarji na poti življenja v smer večnosti, zato želim Vam in sebi še srečno romanje naprej do konca poti, ki nas pripelje v Očetov objem. Bog živi!

pater Ciril A. Božič OFM OAM EV

Hvalnica stvarstva ali Sončna pesem

Sveti Frančišek Asiški (1181 – 1226)

Najvišji, vsemogočni, dobri Gospod,
tebi hvala, slava in čast in ves blagoslov.
Tebi, najvišjemu, edinemu pristoji
in nihče ni vreden tebe imenovati.

Hvaljen, moj Gospod, z vsemi tvojimi stvarmi
posebno s soncem, velikim bratom,
ki razsvetljuje dneve in nas.
Lepo je in v velikem sijaju žari.
Tebe, Najvišji, odseva.
Hvaljen, moj Gospod,
v sestri luni in zvezdah;
ustvaril si jih na nebu jasne, dragocene in lepe.

Hvaljen, moj Gospod, v bratu vetru in zraku,
v oblačnem in jasnem, sploh vsakem vremenu,
s katerim ohranjaš svoje stvari.
Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri vodi;
mnogo koristi ponižna, dobra in čista.

Hvaljen, moj Gospod, v našem bratu ognju,
v katerem nam noč razsvetljuješ;
lep je in vesel in krepak in močan.
Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri zemlji,
ki nas kakor mati hrani in nam gospodinji,
in prinaša različno sadje in pisane rože z zelenjem.

Hvaljen, moj Gospod, v onih,
ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo,
in prenašajo slabosti in trpljenje.
Blagor njim, ki ostanejo v miru,
zakaj ti, Najvišji, jih boš kronal.

Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri smrti,
ki ji nihče v življenju ne uide.
Gorje njim, ki umrjejo v smrtnem grehu,
a blagor njim, ki počivajo v tvoji najsvetejši volji,
zakaj druga smrt jim ne bo mogla storiti žalega.
Hvalite in povečujte mojega Gospoda
in zahvalite se mu in služite mu v veliki ponižnosti.

(Prevod: Vital Vodušek)

Provincialovo pismo za Frančiškovo nedeljo 2019

Dragi bratje in sestre, milost in mir Boga naj bo z vami vsemi!

Nekateri naši bratje delujejo daleč od doma, zato poseben pozdrav bratom in rojakom v Združenih državah Amerike in v Avstraliji!

Vsakoletno praznovanje godu sv. Frančiška je priložnost, da vam povemo, kdo smo in kako živimo. Frančiškani smo izbrali Kristusov način življenja, hodimo za njim, z njim delimo vse in se mu v ljubečem srečevanju pustimo preoblikovati. Nismo nadzemeljska bitja, ampak smo najprej ljudje. Nič človeškega nam ni tuje. Poznamo utrujenost, včasih brezvoljnost, strah in razočaranje, a kljub temu ne želimo mirovati in se ne želimo izčrpati v golem izpolnjevanju črke.

Kot sv. Frančišek črpamo svojo moč iz Boga in navdih iz Sv. Duha, ki ga naš ustanovitelj imenuje pravi voditelj Reda manjših bratov. Kličemo k Svetemu Duhu, ki naj zaveje s svojo močjo kakor mogočen vihar, da se bomo odpravili na pot osebnega spreobrnjenja! Naj razveje vse, kar ni dobrega v nas. Tiste, ki spijo, naj prebudi iz dremeža, naj jih razvname s svojo močjo. Naj pride Sveti Duh in razveje vse naše človeške načrte, odpre vsa zaprta vrata, da bomo stopili v ta svet kot Božje priče in oznanjali novo življenje in veselo sporočilo. Naj pride in nas spomni, da smo apostoli in bratje vsemu stvarstvu. Kličemo k Svetemu Duhu, ker vemo, da ima tudi danes moč vse narediti novo.

Sveti Duh nas pošilja umivat noge. Umivanje nog je še danes model življenja frančiškana. Umivanje nog govori o ljubezni in služenju. To je ljubezen, ki jo današnji svet potrebuje. Z umivanjem nog

se spreminja sistem vrednot. Umivanje nog je izkušnja ljubezni in v tej gesti je vsa naša identiteta. S služenjem želimo zasejati seme Božje ljubezni v ta raj pod Triglavom! Svetega Duha prosimo za gorečnost in za veselje. Želimo biti veseli frančiškani. Veselje je Gospodov dar, ki nas napolnjuje od znotraj. Je kot maziljenje Svetega Duha.

Kakšen je bil utripredain provincev zadnjem letu, čemu smo posvetili pozornost? Letos se spominjamo osemstoletnice srečanja sv. Frančiška Asiškega in egiptovskega sultana Malika-al-Kamila. Sveti oče pravi, da se nam ni treba bati razlik med različnimi veroizpovedmi, bati pa bi se morali pomanjkanja čuta za bratstvo med različnimi verami. Papež Frančišek nas vabi, naj po zgledu sv. Frančiška do tistih, ki so drugačnega prepričanja, naredimo prvi korak v služenju in v ljubezni. Spominjanje te obletnice pomeni, da si želimo z drugače verujočimi sožitja na temelju spoštovanja.

Bratje frančiškani smo se v tednu po letošnji veliki noči zbrali na rednem provincialnem kapitlju. Čeprav smo v stiski, ker nas Gospod preizkuša z odsotnostjo novih poklicev, smo se na kapitlju zavestno odločili, da se prvenstveno ne bomo ukvarjali sami s seboj, saj smo bratje v poslanstvu. Raje bomo nastavili sebi in svojemu delu ogledalo. Zavedamo se, da je naše poslanstvo biti evangelijski izziv današnjemu svetu. Zavezujemo se, da bomo še naprej prinašali ljudem našega časa upanje, ki nam ga navdihujeta evangelij in sv. Frančišek.

Letos praznuje Slovenska frančiškanska provinca sv. Križa stoto obletnico svojega imena. Julija leta 1919 je namreč potekal

prvi kapitelj province po koncu prve svetovne vojne. Med sklepi kapitlja je bila tudi odločitev o spremembi imena province in sicer iz Province sv. Križa Kranjske v Provincio sv. Križa Slovenije. Imenujemo se po križu. Križa se ne sramujemo. Zanj smo hvaležni. Po križu je prišlo k nam odrešenje. V imenu naše province nosimo to, kar Bog nosi v svojem srcu: odrešenje človeka!

Ob jubileju imena province prosimo dobrega Boga, da bi znali hoditi po poti, ki vodi do ubogih našega časa. Oni so pot Cerkve, oni so pot naše province. Kakor je sveti križ sprejemal utripe Jezusovega srca, tako naj mi sprejemamo utripe src vseh trpečih. Naj Bog posveti naše redovno poslanstvo,

Biseromašnik pater Filip (Franc) Rupnik

Zadnjojunijsko nedeljo smo se na Kostanjevici v Novi Gorici veselili 60. obletnice nove maše p. Filipa. Mašno daritev je ob somaševanju župnika in gvardijana p. Nika Žvoklja vodil ljubljanski nadškof p. Stanislav Zore, ki mu je izročil zahvalno pismo papeža Frančiška za njegovo življenjsko delo in darovanje.

Biserno mašo je jubilat daroval tudi v domači vasi Stara Oselica v nedeljo, 7. julija 2019. Jubilej je praznoval z namenom, da bi mlade opozoril na lepoto duhovniškega poklica in z željo, da bi v tistih, ki jih Gospod kliče, spodbudil odločitev, da Mu sledijo.

da mu bomo služili z mladostjo in svežino naše karizme. Vsemogočni Bog, ob jubileju imena province se ti za vse dobro zahvaljujemo z besedami svetega Frančiška: Tebi hvala, slava, čast in zahvala za ves blagoslov.

Božjega blagoslova pa želim tudi vam, bratje in sestre, ki nas podpirate in ste nam naklonjeni. Naj vas Gospod varuje in naj vas vodi njegova dobrotna luč. Prosim vas, ne pozabite moliti za nas, zlasti vas prosim, da molite za nove duhovne poklice!

Mir in dobro!

pater Marjan Čuden
provincialni minister

Njegovo življenje se zdi kot pravljica, saj je deček iz vasi Stara Oselica, v hribih daleč od mesta, uresničil svoje sanje.

Francelj se je rodil 8. februarja 1931 kot drugi otrok mami Nežki, roj. Bajt

(1903 - 1983) in očetu Francu Rupniku (1905 - 1986). Njegov oče, podjetni mladenič, doma iz Črnega Vrha nad Idrijo, je kmalu po prihodu od vojakov kupil v vasi Breznica nad Žirmi (ali tudi v Osojnic) kmečko hišo pri Bajtarčku in se preselil na svoje. Spoznal je Nežko, doma iz Podjelovega Brda nad Sovodnjem, in dogovorila sta se za poroko. Oče je bil krojač, družina pa je živela tudi od kmetije. Mlada starša sta imela dvanajst otrok, trije so umrli že v rani mladosti.

Pater Filip se pošali, da jih je bilo »za en pod«, to pomeni, da veliko, kot mlatičev na mlačvi. Danes je živih še pet: bratje p. Filip, Gregor in Izidor (Matevž) ter sestre Marija in Zinka. V zadnjih letih so se poslovili sestre Nežka in Ivanka ter brata p. Simon (Alfonz) in br. Leon (Cvetko).

Vas Breznica je bila tik ob rapalski meji, vendar že v Italiji. Zato so spadali v župnijo Ledine, ki je bila oddaljena več kot uro hoda. Do Žirov, kamor so tudi radi šli,

je bilo le 15 minut. Družina je bila verna, versko življenje je bilo nekaj normalnega in utečenega doma in v vasi. Pater Filip se spominja, kako dolga je bila pot v cerkev, posebej pozimi v snegu in mrazu. Oče Franc je videl, da bi bilo za družino bolje, če se umaknejo od meje. Kupil je posestvo in parcele v Stari Oselici in zgradil hišo. Ko je mali Franc imel 8 let, se je družina preselila v nov dom, v Jugoslavijo. Doma so veliko brali, saj so prejeli knjige Mohorjeve družbe in Cvetje z vrtov sv. Frančiška. Oče je opazil bistrost svojega sina, zato mu je večkrat dejal, da bo šel študirat v Gorico. To pa je pomenilo, da bo šel v semenišče in postal *gospod*. A začela se je druga svetovna vojna, ki je k njim pripeljala vojake, Nemce, kasneje tudi partizane. Boji na meji so ohromili vsako dejavnost. Tudi redne šole ni bilo, le zelo kratka obdobja, nekaj v slovenščini, nekaj v nemščini. Ko se je vojna leta 1945 končala, je mali Franc končal dobre tri razrede osnovne šole. O šolanju ni nihče več govoril, ne med vojno ne ob koncu vojne. Kmalu po koncu vojne pa je oselski župnik oznanil, da se ustanavlja semenišče v Ljubljani in povabil mlade, da se vpišejo. Franc Rupnik mlajši, ki je že v otroškem srcu imel vsajeno namero in željo, da postane duhovnik, se je odločil, da se vpiše. Starši, ki so ga nekoč nagovarjali, so mu tokrat branili, češ da je prestar, saj je imel že 15 let in ni imel niti osnovne šole. A želja je rodila tudi voljo in s pomočjo učiteljice ter domačega župnika je opravil izpite za osnovno šolo in tudi sprejemne izpite za vpis v semenišče. *Človek je mal` predrzen, imel sem zaupanje, vedel sem, da se moram zanesti na `Velikega šefa`, da bo pomagal.*

Tudi njegov brat Florjan, doma so ga klicali Cvetko, je želel iti od doma, vendar

ni hotel študirati in je šel kar k bratom frančiškanom. O njih je marsikaj slišal, saj so bili starši in sestra Nežka v Frančiškovem svetnem redu. Tako sta oba isto leto odšla v Ljubljano, Franc v semenišče, Cvetko pa kasneje k frančiškanom na Tromostovje. Leta 1947 je nova oblast semenišče zaprla, tako kot vse podobne verske ustanove. Šolanje je Franc nadaljeval na klasični gimnaziji v Kranju in bival pri sorodnikih v Šmartnem pri Kranju. *To je bila resna in cenjena šola in če si tam maturiral, si lahko šel študirat na katerokoli univerzo.* Domov verjetno ni hodil vsak teden in spominja se, da je rad stregel pri nedeljskih mašah in med tednom. Pripoveduje, kakšen zgled mu je bil profesor matematike in fizike, ki je bil redno pri nedeljski maši. Še vedno mu je žal, da ga ni povabil na novo mašo. Žal tudi na kranjski gimnaziji vsi niso bili zaželeni in v letu 1948 je prejel pismo, naj poišče drugo šolo.

Prišla mu je prav predrznost in srčnost ter vdanost v Božjo voljo. Ob obiskih brata Cvetka, ki je sprejel redovno ime Leon, je spoznaval sv. Frančiška. *Nalezal sem se duha sv. Frančiška in ta bolezen je postala kronična.* V njej je zaslutil svojo pot in se odločil, da vstopi v frančiškanski samostan na Prešernovem (takrat Marijinem) trgu v Ljubljani. Šolanje je nadaljeval na uršulinski gimnaziji v Ljubljani. Leto dni je obiskoval noviciat v Novem mestu, kjer je sprejel redovno ime Filip. Po enem letu se je vrnil v Ljubljano, končal gimnazijo in maturiral leta 1954. Pri študiju ni imel večjih težav, a hudomušno pravi: *So tudi taki, ki se prebijajo na gimnaziji in še danes se prebijam.* To je veljalo za njegovo celotno šolanje in odraščanje, saj je sledil sebi, notranjemu glasu in klicu za posvečeno življenje.

Takoj po maturi je bil vpoklican v vojsko

in poslan za leto in pol na služenje vojaškega roka v Kičevo v Makedonijo. To je bila kasarna za ‚lopove i popove‘, pa tudi kazenska za oficirje. Spominja se, da so ga zasliševali, mu kazali in ga videli kot bodočega *popa*. Vedno je imel angela varuha, nekoga, ki ga je opazoval. Nekoč so ga spraševali, kaj mu je všeč. Povedal je, da ima rad slovenščino in matematiko. In ker so bili prepričani, da je slovenščina bogoslovje, je odtlej nalašč govoril samo slovensko. S svojo mirnostjo in preudarnostjo je vojsko preživel brez večjih problemov. Tam je srečal tudi druge semeniščnike, ki so se kljub različnim omejitvam znašli. Bogoslovci - vojaki, ki so šli domov ali v Skopje, so včasih skrivaj prinesli Najsvetejše in se obhajali.

Po vrnitvi od vojakov je od leta 1956 nadaljeval študij na Teološki fakulteti ter kot frančiškanski brat bival v frančiškanskem samostanu na Prešernovem trgu. Pridno je študiral in diplomiral leta 1961. P. Filip je z voljo in vztrajnostjo dosegel svoj cilj in izpolnil svojo mladostno željo, ki jo je v njem vzbudil njegov oče: postal je duhovnik. Ker je bil redovnik, je bil lahko posvečen že po končanem 4. letniku bogoslovja. V ljubljanski stolnici ga je 29. junija 1959 posvetil ljubljanski škof Anton Vovk. Znano je, da so škofa pred posvečenjem spraševali, če se kaj boji Mačka (pomembna osebnost nove oblasti, ki je ostro nasprotovala Cerkvi). Škof pa je odgovarjal: »Kdaj se je še volk bal mačka?« Novo mašo je pel v Stari Oselici 5. julija 1959. Velika množica ljudi se je zbrala in novomašnika p. Filipa spremljala do cerkve Spreobrnjenja sv. Pavla. Pred cerkvijo sta ga blagoslovila mama in oče, najmlajša sestra Zinka pa mu je izročila novomašni križ. Geslo, zapisano na novomašni podobici *Po milosti Božji duhovnik* nam govori o njegovi veliki veri, ponižnosti in zaupanju.

Postanki na njegovi redovniški in duhovniški poti

Pot služenja ga je vodila po različnih frančiškanskih postojankah v Sloveniji in tujini. V času do zaključka študija je pomagal v župniji Bežigrad v Ljubljani.

Takoj po zaključeni Teološki fakulteti in diplomi leta 1961 je bil nastavljen v **Kamnik** (1961 – 1962). Žal je že prvi dan moral na zdravljenje v bolnišnico za pljučne bolezni na Golnik. Med služenjem vojaškega roka se je okužil s tuberkulozo, ki pa je ni pozdravil. Na Golniku je preživel skoraj tričetrt leta.

Iz Kamnika je bil leta 1962 prestavljen na **Sveto Goro**, kjer je predvsem spovedoval. Z menjavo zraka in malo počitka so se mu moči povrnile.

Nato je leta 1965 odšel v **Strunjan**, kjer sta bila z rodnim bratom Cvetkom oz. br. Leonom lepo sprejeta. Ljudje so bili odprti in lepo mu je bilo ob morju. Br. Leon je prevzel tehnične posle, poleg trt in oljk je hotel imeti še kravo, kot doma. P. Filip pravi: »To je bilo bolj kmečko, pastirsko delo. On je skrbel za kravo, jaz pa za ovce, za Gospodovo čredo.« Seveda je tudi p. Filip, župnik in gvardijan, pomagal bratu pri delu.

Po desetih letih nabiranja izkušenj se je zanj začelo izredno zanimivo in plodno obdobje, ki je trajalo kar devet let. Magister novincev na **Kostanjevici v Novi Gorici** je postal leta 1971, star 40 let. Veliko fantov je šlo skozi njegovo šolo noviciata, med njimi tudi p. Stanislav Zore, zdaj ljubljanski nadškof metropolit, provincialni minister p. Marjan Čuden in drugi. Vsi pa se za redovno življenje niso odločili. Radi se spominjamo tega živahnega obdobja, ki so ga obogatili mladi fantje, strežniki pri maši, pripravljeni pomagati pri različnih delih v samostanu. Očem nevidna je bila njihova priprava na življenje v frančiškanskem redu. Imeli so svoj program in red. Spoznavali so zgodovino reda, redovna pravila, posvečali so se duhovnosti, se pogovarjali o življenju v skupnosti. Pred zaobljubami so morali opraviti izpit. Noviciat je bil del samostana,

toda ločen od ostalih bratov. Kandidati so bili nameščeni v stavbi, ki jo zdaj uporablja Skupnost Srečanje. Tudi njihov voditelj, magister novincev, je imel sobo v tem delu in je bil veliko časa z njimi.

Vendar se p. Filip ni posvečal le novincem. Kolikor je mogel, se je vključeval v življenje župnije. Vodil je mladinski verouk in se približal domači mladini. S fanti je navezal trajne stike, o katerih še vedno z navdušenjem govorijo. Dekleta je navduševal za Marijino delo in za vstop v Frančiškov svetni red. Hodil je z njimi na srečanja, na duhovne vaje in izlete. Njegov moto je bil: *»Nase pozabi in druge osrečuj«*. Večkrat je začel srečanje z besedami *Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu ...*

Na Primorskem je bilo že prej dejavno gibanje Frančiškovega svetnega reda, predvsem v zamejstvu in na Tolminskem. Na njihovo pobudo jih je spremljal tudi p. Filip. Pridružili so se jim tudi novi člani. Večkrat so organizirali srečanja prav na Kostanjevici. Leta 1980 je bil imenovan za narodnega asistenta Frančiškovega svetnega reda in premeščen v **Kamnik**, od koder je spremljal delo tretjerednikov po Sloveniji. Njegova naloga je bila, da obiše vse družine FSR, jim nudi različne oblike duhovne podpore,

kot predavanja, srečanja, duhovne vaje, spovedovanje ipd. Spominja se, da je prekržaril Slovenijo po dolgem in počez, saj so bile Frančiškove družine ustanovljene vsepovsod.

Ko je iz Kamnika drugič prišel na **Sveto Goro** (1982 - 1986) je skrbel za svetišče in posestvo v vlogi gvardijana. Na romarsko središče zahodne Slovenije ima zelo lepe spomine, saj je tu srečeval številne ljudi. Množice ljudi so se tu zbirale predvsem ob koncih tedna. Sprejemal je ljudi iz vse Evrope, največ iz bližnje Italije. Obmejni kraji v Italiji si Sveto Goro kar lastijo, saj je bila po prvi svetovni vojni priključena Italiji, in sicer do razpada Italije leta 1943.

Na **Svetih Višarjah** je kot rektor romarske cerkve Višarske Matere Božje skrbel za to romarsko središče od leta 1986 do leta 1995. Na to visokogorsko postojanko ima najlepše spomine: *»Zelo lepo je bilo, lep kraj.«* Poletja je prebil v župnišču pod Marijinim svetiščem na 1766 metrih nadmorske višine, obkrožen s številnimi romarji, sobrati in drugimi, ki so iskali dušni mir in poglobitev vere. *V srcu kar zapoje: Lep je Božji svet, krasen je razgled! Vse je krog in krog delo Božjih rok!* Pozimi je bival v Žabnicah in bil pravi ambasador slovenske besede. To marsikomu ni bilo pogodu, zato se je moral posloviti.

Premeščen je bil v **Strunjan**, kamor se je vrnil po 24 letih. Tam je deloval tudi kot asistent FSR od leta 1995 do leta 1998.

Ker med frančiškani ni bilo drugega kandidata, je šel med leti 1998 in 2005 v daljno **Avstralijo, v Sydney**. Star je bil že 67 let, ko se je znova pogumno prepustil Božjemu načrtu. Bil je izven predpisanih norm, saj niti angleško ni znal. Govoril je samo slovensko in bil pri vseh toplo

Pater Filip v Kew, 16. januarja 2000.

sprejet. Med slovenskimi rojaki je po Božji previdnosti preživel sedem let. Ob bisernem jubileju si je zaželel: »Lepo bi bilo, če bi imel ponovitev biserne maše v Avstraliji, bi še katerega srečal. Šel bi ponovno na svoj otok - Phillip Island in si zmočil noge v morju.«

Iz Avstralije se je vrnil v Marijino romarsko središče **Novo Štifo** na Dolenjskem in se zopet vključil v slovensko stvarnost. P. Filip je vse spremembe prenašal s ponižnostjo in vero in tako uresničeval vse svoje zaveze. Iz pogovora se da razbrati, da se ni pretirano navezoval na kraje, kjer je služil. Vse je sprejemal z enako ljubeznijo in trdnim prepričanjem v Božjo pomoč. Kot rektor romarske cerkve je tu preživel devet let.

Po 34 letih se je leta 2014 vrnil med nas, na Kostanjevico. Lepo nam je skupaj s p. Filipom. Ko je prišel, še ni imel težav s hojo in se je družil s farani ob vsaki priliki. Zdaj se premika s pomočjo hojce in sobratov, manjše ovire še vedno premaga sam. Vsak dan še mašuje ali somašuje. Njegov klenci in prepričljivi glas se sliši pri maši pri evharističnih prošnjah. Potrpežljivi in dobrovoljni p. Filip vsem vliva voljo in optimizem. Nikdar ne stoka ali se pritožuje. Ob nedeljah se po maši vedno pridruži ljudem na ploščadi. Rad se kam zapelje, če ima prevoz. Udeležuje se prireditev na Kostanjevici, veseli se srečanj in piknikov, ne izpusti niti župnijskega romanja na Sveto Goro. Drugače pa se sprehaja po atriju ali rožnem vrtu. Vedno je vesel srečanja s svojo nečakinjo Ireno in njeno družino, še bolj pa s svojimi brati in sestrami. Optimizem, ki ga širi med ljudmi, je navdihnil tudi razstavo, ki predstavlja njegovo življenje v sliki in besedi.

Bog daj, da bi bilo še dolgo tako!
Še na mnoga zdrava leta voščimo, p. Filip!

**Mira Bastjančič, objavljeno v reviji
Kraljica Svetogorska - posredoval
p. Simon Peter Berlec.**

Voščimo in pozdravljamo tudi iz Avstralije!

Novokračine

Marija Iskra

Raj
je moj rojstni kraj,
kraj, kjer bila preživeta
so moja otroška leta.

Med griči in hribi,
tam v širni dolini,
med žuborečimi potočki,
vasica prijazna leži.

Spominjam se tistih lepih dni,
ko v senci smo posedali,
ko starejši so pripovedovali,
in veliko nasvetov nam dajali.

Tam skromno smo odraščali
v iskreni družbi prijateljski,
tam preživete so bile
tudi naše prve ljubezni naivne.

Lepi spomini vežejo me
tudi na naše pohajkovanje,
od Visočca do sv. Katarine
vse naše so bile steze.

Griči, travniki in polja
zveneli so od otroškega smeha,
ko pa zdrava Marija je zvonila,
otroke domov je podila.

Ko zdaj vračam se nazaj,
to ni več tisti kraj.
Zdaj vse moderno je,
otroci drugače igrajo se.

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

ANDREJ MAJCEN NA POTI K OLTARJU

Na Rakovniku v Ljubljani je bila 27. septembra 2019 sklepna seja v škofijskem postopku za beatifikacijo salezijanskega misijonarja Andreja Majcna (1904 – 1999). Na njej so ob prisotnosti krajevnega nadškofa Stanislava Zoreta in vicepostulatorja Alojzija Slavka Snoja zapečatili gradivo. Zunanja slovesnost ob sklepu postopka je bila na Majcnovo nedeljo, 29. septembra, prav tako na Rakovniku. Dopoldne so predstavili njegovo življenje, delo na Kitajskem in v Vietnamu ter nekatera uslišanja na njegovo priprošnjo. Sledil je obisk Majcnovega groba na ljubljanskih Žalah in molitev ob njem. Popoldne je sledila zahvalna maša v cerkvi Marije Pomočnice, ki jo je ob somaševanju duhovnikov, škofa iz Vietnama in škofa Petra Štumpfa daroval nadškof Stanislav Zore. Zahvalil se je vsem, ki so sodelovali pri postopku in tistim, ki se zatekajo k Majcnu v molitvi. Zatem se je osredotočil na njegov odnos do Marije, ki je imela v njegovi duhovnosti posebno mesto. Salezijance je nadškof spomnil na Majcnovo molitev, kjer Dobrega Pastirja prosi, da se pri njem nauči biti dober, biti vsem vse, biti krotak, ponižen, prijazen, potrpežljiv, za vsakega dostopen, vedno veder in da bi znal dajati pogum, razvnesti gorečnosti, znal tolažiti in povedati pravo besedo, vedno odpuščati ... in nazadnje, da bi znal biti »zakristan src salezijancev«. V sklepnem delu so o Majcnu spregovorili še gostje iz Rima in Vietnama. Podpisali so spremna pisma in jih priložili zbrani dokumentaciji škofijskega postopka za beatifikacijo.

IZREDEN MISIJONSKI MESEC

Papež Frančišek je že pred dvema letoma sklenil, da bo oktober 2019 izreden misijonski mesec. Zanj se je odločil, da bi z njim poživili misijonsko poslanstvo Cerkve. Ob tem je spodbudil krajevne Cerkve, naj z različnimi dogodki in pobudami v vernikih prebudijo zavest, da smo s krstom vsi poslani v svet oznanjat evangelij. V Sloveniji se je misijonski mesec začel že zadnjo soboto v septembru z romanjem na Svete Višarje. Maševal je škof Metod Pirih, ki je spomnil, da dve tretjini človeštva še ne ve nič o odrešenju. »Kristus vsakega od nas zavezuje in kliče k misijonskemu delu: ene, naj gredo v misijone, druge, naj bomo misijonarji doma z vso odprtostjo, povezanostjo, molitvijo in pomočjo, ki jo potrebujejo naši misijonarji v misijonskih deželah.« Na prvi dan meseca pa so v Zavodu sv. Stanislava odprli potujočo misijonsko razstavo, ki prikazuje šest stoletij misijonskega dela pri nas. Dolg seznam misijonarjev se začne s franciškonom p. Odorikom iz Furlanije (umrl je leta 1331 v Vidmu), ki je deloval na Kitajskem. Ohranil se je njegov potopis. Odprtja razstave, ki bo obiskala vse slovenske škofije, se je udeležil tudi nuncij nadškof Jean-Mari Speich. Spomnil je na Jezusovo zapoved, kjer naroča učencem, naj gredo po vsem svetu ... Zapoved zadeva tudi nas. In kako jo lahko izpolnimo? Tam, kjer smo, imejmo odprta srca za tiste, ki Gospoda še ne poznajo. Četudi bi nagovorili le enega, se je vredno potruditi. Del misijonskega poslanstva je po nuncijevih besedah tudi molitev: »Prosim vas, molite za Cerkev v Sloveniji! Cerkev v Sloveniji se mora vrniti k Jezusu,« je še dejal apostolski nuncij. Prvo nedeljo v oktobru so v Škocjanu na Dolenjskem pripravili srečanje z misijonarjem Danilom Lisjakom. Poleg misijonske nedelje je v oktobru predviden še misijonski simpozij.

NA GROBU IGNACIJA KNOBLEHARJA

Ob sklepu Knobleharjevega leta sta novomeška škofija in občina Škocjan pripravili romanje na grob misijonarja Ignacija Knobleharja, ki je umrl 13. aprila 1858 v Neaplju. Nad sedemdeset romarjev pod vodstvom škofa Andreja Glavana in desetih duhovnikov se je 24. septembra ustavilo v samostanu bosonogih avguštincev, kjer je Ignacij Knoblehar preživel zadnje dni zemeljskega življenja. Mašo v samostanski cerkvi Santa Maria della Verità je ob somaševanju duhovnikov in vrhovnega priorja avguštincev p. Doriana Ceteronija daroval škof Glavan. K maši so prišli tudi verniki iz Neaplja ter veleposlanika Slovenije v Rimu in Vatikanu Tomaž Kunstelj in Jakob Štunf. Med mašo so blagoslovili spominsko ploščo, ki spominja na kraj smrti in pokopa slovenskega misijonarja Knobleharja. Nameščena je v cerkvi v prehodu, ki vodi do kriptе. Na plošči je napis v italijanskem in slovenskem jeziku: »V kripti te Marijine cerkve je pokopan dr. Ignacij Knoblehar (1819 – 1858), slovenski misijonar v Kartumu in apostolski provikar za Osrednjo Afriko. Ob 200. obletnici njegovega rojstva postavili rojaki iz Slovenije.« Škof Glavan je pri nagovoru spomnil na pomen Knobleharjevega misijonarskega in raziskovalnega dela v osrednji Afriki. Obenem je njegov lik povezal njegov z delom blaženega škofa Antona Martina Slomška, s katerim sta bila sodobnika in sta oba vneta pastirja za svoje ljudstvo. Generalni prior avguštincev pa se je zahvalil romarjem za zgled njihovega spoštovanja do svojega rojaka, misijonarja Knobleharja. Čeprav ni uradno razglašen za svetnika, že to samo dejstvo govori o tem, da ga lahko imamo za priprošnjika pri Bogu.

NOV EVANGELIČANSKI ŠKOF

Delegati Evangeličanske Cerkve v Sloveniji so 28. septembra 2019 na volilni sinodi v Murski Soboti za novega škofa imenovali tamkajšnjega duhovnika Leona Novaka. Decembra bo nasledil dosedanjega škofa Gezo Fila, ki vodi cerkveno občino v Ljubljani. Z izvolitvijo škofa iz soboške cerkvene občine se bo sedež Evangeličanske Cerkve preselil v Mursko Soboto. Škofu Leonu Novaku bo pri njenem vodenju pomagal inšpektor. Na to mesto je bil izvoljen Bojan Prosič. Volilna sinoda poteka vsakih šest let, škof pa po izteku mandata obdrži naziv, a ne opravlja več nobenih škofovskih funkcij.

PRIPRAVLJALNI LETNIK ZA BOGOSLOVCE

V starem župnišču v Šmarju pri Jelšah so se pred koncem septembra zbrali bodoči bogoslovci. Namesto takojšnjega študija na teološki fakulteti bodo po sklepu Slovenske škofovske konference opravljali nekakšno enoletno pripravništvo, kjer se bodo »bistrili za duhovniški poklic«. Njihov mentor Janez Kozinc je povedal, da bodo v tem letu dobili priložnost, da vzpostavijo trden odnos s Kristusom ter pridobijo komunikacijske in socialne veščine, ki so nujne pri opravljanju tega poklica. To pa bo potekalo tako, da se bodo vključili v župnijsko delo, saj bodo le tako dobili celotno izkušnjo o pomenu duhovniškega poklica. Čeprav prihajajo iz različnih škofij, je zanje odgovorno vodstvo bogoslovnega semenišča v Ljubljani.

ODSTOPIL MINISTER IZTOK PURIČ

V drugi polovici septembra je odstopil Iztok Purič, minister za razvoj in kohezijo. V odstopni izjavi je zapisal, da jim je v devetih mesecih uspelo narediti tisto, česar ekipe pred njim niso znale ali pa niso zmogle narediti. Kot je dodal, jim je uspelo vzpostaviti informacijski sistem, ki zdaj omogoča normalno črpanje evropskih sredstev. Ker tega prej ni bilo, je precej evropskih sredstev, ki so bila namenjena Sloveniji, ostalo v Bruslju. Obstajala je tudi nevarnost, da bi morala država vrniti del že pridobljenih in porabljenih sredstev. Gre že za drugega ministra za razvoj v dobrem letu dni

vladanja premierja Marjana Šarca. Pred njim je to mesto zasedal Marko Bandelli, ki se je moral posloviti zaradi groženj županu Komna. Purič naj bi odstopil iz osebnih razlogov.

V PARLAMENTU NA DUNAJU TUDI KOROŠKA SLOVENKA

Na predčasnih volitvah v Avstriji, ki so bile zadnjo nedeljo v septembru, je bila v parlament izvoljena tudi koroška Slovenka Olga Voglauer iz Bilčovsa, predsednica Zelenih avstrijske Koroške. Predstavniki osrednjih organizacij koroških Slovencev soglašajo, da je njen vstop parlament velik uspeh za narodno skupnost, ki bo tam spet imela svoj glas. Na volitvah je prepričljivo zmagala Avstrijska ljudska stranka, sledijo socialdemokrati, ki so izgubili nekaj podpore, svobodnjaki so doživeli velik poraz, Zeleni pa so se znova vrnil v parlament.

ADRIA AIRWAYS KONČALA V STEČAJU

Največji letalski prevoznik v Sloveniji, ki je deloval od leta 1961, je ugasnil. S koncem septembra je pristal v stečaju. Za njegovo premoženje, ki ga dejansko ni, se poleg velikih upnikov poteguje skoraj 560 zaposlenih, ki jim družba dolguje del plač. Dolgovi Adrie, ki je bila od leta 2016 v lasti finančnega sklada 4K Invest s sedežem v Nemčiji, so velikanski. Pomagala si je tako, da je vsa svoja letala prodala in jih zatem najemala. Ker ni sprti plačevala obveznosti, so ji družbe za izposojjo druga za drugo odpovedale pogodbe. Tako je Adria v dveh tednih izgubila vsa letala in zato odpovedovala lete. Potniki z rezerviranimi kartami so ostali na letališčih in so se morali znajti sami. Slovenija ne bo ostala brez letalskih povezav, saj so njene redne linije že začele zasedati tuje družbe. Vlada medtem razmišlja, kako zagotoviti povezave, ki so manj donosne in ali bi bilo mogoče ustanoviti novega nacionalnega prevoznika.

VRNITEV SLOVENCEV IZ VENEZUELE

Težke razmere v Venezueli so prisilile nekatere slovenske rojake, da so se odločili za vrnitev v domovino, če bo to mogoče. Država, kjer bivajo, se je znašla v hudi gospodarski in politični krizi; marsikje ni pitne vode, ne zdravil, občasno zmanjka elektrike. Slovenska vlada je zato sprejela odločitev o repatriaciji, ki jo ureja zakon o Slovencih zunaj meja domovine. Vse potrebno ureja delovna skupina na Uradu za Slovence po svetu v sodelovanju z nevladnimi organizacijami kot so Karitas, Rdeči križ in druge. Omenjena skupina v sodelovanju z njimi išče možnost nastanitve in druge potrebne rešitve. Po podatkih, ki so jih objavili konec avgusta, se je za vrnitev v domovino odločilo 47 oseb slovenskega rodu. Nekatera slovenska podjetja so pripravljena sprejeti kvalificirane ljudi iz te skupine.

O DIALOGU MED KRISTJANI IN MUSLIMANI

V frančiškanskem samostanu na Tromostovju v Ljubljani je v začetku oktobra potekal mednarodni znanstveni simpozij o dialogu med kristjani in muslimani ob 800-letnici srečanja sv. Frančiška s sultanom Al-Kamilom v Egiptu. Pripravila ga je Slovenska frančiškanska provinca Sv. Križa v sodelovanju z Institutom Stanka Janežiča za dogmatično, osnovno in ekumensko teologijo ter dialog. Na povabilo organizatorjev se je odzvalo šestindvajset predavateljev. Poleg Slovencev so na njem spregovorili strokovnjaki iz Hrvaške, Bosne in Hercegovine, Turčije, Izraela, Irana, Italije, Francije in Združenih držav Amerike. V prvem delu simpozija so osvetlili omenjeno srečanje in posledice za današnji čas v Jezusovi domovini. V drugem sklopu so poudarili sobivanje in dialog, ki so ga ustvarili kristjani in muslimani v Evropi, predvsem na Balkanu. V nadaljevanju so predavatelji osvetlili še odnos med muslimani in Slovenci v naši domovini. Sklepni dan simpozija pa so se predavatelji in udeleženci soočili še s krščanskimi in

islamskimi temelji za medverski dialog. Že v uvodnem delu simpozija je o srečanju, ki še danes navdihuje dialog med kristjani in muslimani, spregovoril nadškof Stane Zore. Opozoril je na zahtevnost naloge, ki si jo je zadal Asiški ubožec. »Ta podvig je bil možen tudi zato, ker je imel Frančišek zelo jasen cilj pred seboj, željo v svojem srcu. Namreč, da v času vojne, v kateri ni bilo milosti z nobene strani, kot brat sreča brata.« Frančiškanski provincial p. Marjan Čuden pa je zbrane spomnil na sadove omenjenega srečanja: » ... Frančišek ni ostal pri dialogu, ampak, se je ta pogovor spremenil v sobivanje. 800 let sobivanja v Maroku, v Sveti deželi in drugod ...« Ljubljanski mufti Nedžad Grabus se je osredotočil na naš čas. To srečanje je videl kot nadaljevanje misije naših prednikov, ki so gradili mostove sodelovanja med ljudmi. S tem tudi danes krepimo zaupanje, ki nam pomaga, da na trdnih temeljih ohranjamo in razvijamo vrednote pravičnosti, svobode in ljubezni do Boga in človeka.

PLEČNIK IN SVETO

Razstava Plečnik in sveto, ki so jo nekaj mesecev gostili v Vatikanu, je prišla sredi septembra v Slovenijo. Preden bodo liturgične predmete vrnili župnijam, samostanom in zasebnikom, so dva meseca razstavljeni še v Mestnem muzeju

v Ljubljani. Avtor razstave, poznavalec Plečnikovega dela Peter Krečič, je vesel, da zdaj tudi Ljubljana vidi, kar je videl svet v tistem času, ko je bila razstava v Vatikanskih muzejih. Tam si jo je ogledalo po dvajset tisoč obiskovalcev na dan. Med njimi je bil mlad zakonski par iz Kalifornije, ki si je Rim in Vatikan izbral za poročno potovanje. Margaret Kalnin, z deklinim priimkom Plečnik, je postala pozorna na priimek umetnika in v pogovoru prek spleta ugotovila, da si ogleduje dela svojega »prastrica«.

LENARČIČ KANDIDAT ZA KRIZNO UPRAVLJANJE

Prve dni oktobra so v evropskem parlamentu potekala zaslišanja kandidatov za komisarje. Janez Lenarčič, kandidat za komisarja za krizno upravljanje, je dobil pozitivno oceno odbora za razvoj, ki ga je zaslišal. Podprle so ga vse politične skupine razen skrajno desne Identiteta in demokracija. Evropski parlament pa naj bi o novi komisiji glasoval na plenarnem zasedanju pred koncem oktobra. Če bo potrjena, bo Janez Lenarčič vodil resor, ki vključuje humanitarno pomoč in civilno zaščito. Področje je pomembno, saj je EU največja donatorica humanitarne pomoči na svetu. Lenarčič bo koordinator odzivanja na krize in naravne nesreče.

VAŠI DAROVI

\$60: Anica Rant. **\$40:** Ana Lešnjak, J & M Pal, Marija & Franc Car. **\$30:** Betty Čeligoj, Miriam Klemen, Miro Pintar, Lojze & Ema Kovačič. **\$20:** John Falež, Ivanka Kontelj, Peter Mandelj OAM, L & N Novak, Lucija Srnec, Olga Žužek, Pavel Sedmak. **\$15:** Zora Gec. **\$10:** S & H Zadavec, Milan Vran, Milka Lovrec, Marija Laznik, Ivanka Bajt, Alexander Bole, Marija Jamšek, Jožica Petelin, Željko Rob. **ZA p. STANKA ROZMANA: \$500:** N.N. Canberra. **ZA g. PEDRA OPEKA: \$500:** N.N. Canberra. **\$200:** N.N. **ZA LAČNE OTROKE: \$200:** Antonija Topolovec. **ZA MIVA SLOVENIJA: \$50:** Kristina Car. **ZA MISIJONE: \$130:** več neimenovanih darovalcev. **\$50:** Tone in Marija Brne. **\$40:** Ivan Legiša (dar od knjig). **BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!**

POKOJNA: Nepričakovano je v 85. letu, med bivanjem v svoji domovini, Gospodar življenja k sebi poklical **MARIJO PESTOTNIK, rojeno POHLIN**, živečo v Perthu v Zahodni Avstraliji. Pogreb pokojnice je bil v petek, 23. avgusta 2019, ob 15. uri na kamniških Žalah, kjer je bila od 10. ure dalje tudi žara pokojnice.

Iz Kraljičine dežele - Queensland

Mirko Cuderman

10. obletnica blagoslovitve

Marijine kapelice v Marijini dolini

Letošnje praznovanje je bilo še posebno lepo in slovesno. Praznovali smo deseto leto, odkar je bila Marijina kapelica blagoslovljena. Čeprav so v Avstraliji razdalje velike, se je Marijinemu vabilu odzvalo večje število rojakov, posebno iz Melbourn in Adelaide. V soboto, 14. septembra 2019, na praznik Povišanja sv. Križa, smo se zbrali rojaki širne Avstralije v Marijinem svetišču k slovesni sveti maši, kjer je somaševalo pet duhovnikov. Pater Darko, ki je nedavno praznoval svojo srebrno sveto mašo, je vodil sveto mašo in v pridigi poudaril, da ni dovolj,

da imamo razobešene križe. Potrebno je, da nas križi spominjajo na Jezusovo trpljenje, ko se je Jezus žrtvoval predvsem za naše osebno odrešenje. Pater Albert Wasniowski, predstojnik svetišča, nas je v pozdravnem govoru pozdravil in se nam zahvalil

za lep doprinos brezjanske kapelice in novega društvenega znamenja v Marijini dolini. Pater Ciril, ki je povezoval celotno slovesnost, je dal posebno priznanje vsem dobrotnikom in graditeljem, ki so gradili kapelico pred desetimi leti.

Slovesnosti sta se udeležila veleposlanik RS iz Canberre, g. Jurij Rifelj, in naša častna konzulka za Queensland, gospa Nevenka Golc Clarke. Oba sta nas ob koncu maše nagovorila s spodbudnim govorom. Gospod Jurij Rifelj je posebno poudaril pomembnost ohranjanja naše tradicije v tukajšnjem svetu. Gospa Nevenka pa je še dostavila, da je ponosna na našo slovensko queenslandsko skupnost, ki je to tradicijo tako lepo in uspešno predstavila v tem lepem Marijinem parku, ki ga letno obišče veliko romarjev različnih narodnosti.

Vsako leto gremo po maši v procesiji do naše kapele Marije Pomagaj. Pater Darko s svojim močnim glasom vedno vodi pete litanije Matere Božje. Ob dobro urejenem zvočnem sistemu naše Marijine pesmi lepo odmevajo po vsej dolini. Za marsikoga je procesija s petimi litanijami res lepo doživetje.

Brezjanski kapelici se je letos pridružilo društveno znamenje, ki tudi nosi brezjansko podobo Marije Pomagaj.

navzoče romarje, zahvala pa tudi za tako lepo oskrbovanje naše Marijine kapelice, vrta in znamenja naše slovenske skupnosti. Ravno tako gre velika zahvala patru Cirilu in p. Darku, kakor seveda tudi laiški misijonarki Mariji Anžič, ki je z njej lastno uspešno organizacijo nam vsem pripravila čudovito lep

Blagoslovil ga je v novembru leta 1985 ljubljanski pomožni škof g. Jožef Kvas. Premeščeno je bilo letos z društvenega zemljišča Planinke v Marian Valley, ker društveno zemljišče zaradi visokih stroškov društvenega vzdrževanja in staranja naše generacije nima zagotovljenega obstoja. Pred tem znamenjem smo se vsako leto na društvenem prostoru zbrali na praznik vseh svetih in zmolili rožni venec za vse pokojne rojake, predvsem člane društva in sodelavce. Večina njih imen je vklesana na granitnih tablah. Table z imeni pokojnih bo treba čim prej še dopolniti, saj je seznam pokojnih pri naši skupnosti čedalje večji. Sedaj to znamenje poleg Marijine kapelice v družbi ostalih znamenj krasi Marijino dolino. To že dolgoletno tradicijo želimo ohraniti.

Zato se bomo zbrali tudi letos v soboto, 2. novembra, na dan SPOMINA VSEH VERNIH RAJNIH, pred društvenim znamenjem v Marijini dolini po sveti maši, oziroma po kosilu, ob enih popoldne. Vabljeni vsi rojaki, posebno še potomci pokojnih staršev.

Posebno priznanje pa gre Jožetu in Marti Gjerek, ki sta s sodelavci in domačimi **(foto desno)** tako lepo pogostila vse

dan v Marijini dolini.

Marijina dolina oziroma Marian Valley se nahaja v Queenslandu, 45 minut vožnje iz Gold Coasta. Na internetu <http://marianvalley.org.au/> je naša kapelica predstavljena kot Mary Queen of Help. Kdor namerava obiskati Avstralijo, naj si ogleda to internetno stran in si vključi obisk naše slovenske kapelice brezjanske Marije Pomagaj v svoj potni program. Romarji, ki so namenjeni, da obišejo ta čudoviti romarski kraj, se bodo lahko sami prepričali o lepoti brezjanske kapelice in lepo urjenem parku Marijine doline, kjer je zgrajenih veliko kapelic različnih narodnosti vsega sveta. Bogu hvala!

Mirko Cuderman
mirani@internode.on.net

Gold Coast in romanje v Marian Valley

11. do 16. september 2019

Anica Markič

Letošnje romanje v Marian Valley ob deseti obletnici blagoslovitve tamkajšnje kapelice nam je bilo omogočeno prav zaradi podaljšanega delovanja patra Cirila Božiča in laiške misijonarke Marije Anžič med slovenskimi rojaki v Melbournu. Kot pravi pregovor: Vse, kar Bog stori, vse prav stori. Po vsej verjetnosti bi za patra Simona Petra bila organizacija tega potovanja letos neizvedljiva.

Prijavilo se nas je navdušenih 46 romarjev iz Melbournu ter šest iz Adelaide. Na pot smo se podali v sredo, 11. septembra 2019, rano dopoldne in za seboj zapustili prvi lep pomladanski sončen dan v Melbournu. Na letališče smo se iz Kew odpeljali z avtobusom. Že tukaj nas je misijonarka Marija presenetila s skrbno pripravljeno malico za vsakega, da ja ne bomo potovali lačni. Na avtobusu smo naše romanje pričeli z molitvijo za srečno pot. Se vkrcali na letalo in po dve urnem, nadvse mirnem poletu z Virgin Australia

pristali na letališču Coolangatta, Gold Coast, kjer nas je že čakal avtobus, ki nas je odpeljal do hotela Novotel v središču Surfers Paradise, kjer smo se namestili. Po namestitvi smo se malo aklimatizirali in sprehodili po novem okolju, preden smo se spet vsi skupaj podali kakih 100 metrov do restavracije kluba RSL. Tam smo dvakrat večerjali in ob dobri hrani ni manjkala žlahtna kapljica za veselo razpoloženje. Pater Ciril in Marija sta pozorno skrbela, da ja nihče ni bil prikrajšan.

Za vse nas, ki še nikoli prej nismo bili prisotni v RSL klubu ob šestih zvečer, je bilo presenečenje to, da točno ob šestih zvečer dnevno, s kratkim filmom in ob zvokih trobente obudijo spomin na avstralske vojake, ki so se borili in se žrtvovali za svobodo, katero danes uživamo mi. Seveda smo morali vsi vstati in v popolni tišini in pozornosti slediti temu obredu. Zelo ganljivo doživetje. *Lest We Forget!*

Vsak dan po večerji smo bili povabljeni, najprej prva dva večera v Marijino sobo hotela, kjer spet ni majkalo raznovrstne pijače in več vrstnega peciva, nekaj prinesenega iz Melbourn, največ pa podarjenega od Marte in Jožeta Gjerek, nato pa kar na BBQ prostor v petem nadstropju hotela naslednje tri večere, kjer smo kramljali, peli in se veselili do pozne ure, ko nas je končno premagala utrujenost ali zaspanec.

Zajtrkovali smo dnevno v našem hotelu. Po obilnem zajtrku smo se eni sprehodili ob čudovito urejeni obali, ali kar po mestu in uživali ob, kot za nalašč za nas iz hladnega Melbourn, toplih jutranjih žarkih, ki so greli vabljivo peščeno obalo in morske valove.

V četrtek smo se podal iz avtobusom na ogled dva in pol milijonskega mesta Brisbane, katero meri 15,826 kvadratnih kilometrov s svojo širšo okolico. Najprej smo se ustavili in si ogledali mestno modernejšo katedralo svetega Štefana, obnovljeno leta 1989 in ob njej starejšo kapelo, v kateri je zanimiv lesen ročno izdelan kip Mary MacKillop, avstralske svetnice in majhen poslednji ostanek (relic) njene krste. Kot primerno za romarje, smo v katedrali skupno zmolili

in nato zapeli Je angel Gospodov. Sledil je sprehod po krasno urejenem delu mesta, South Bank, ob reki Brisbane, se malo sprostiti ob kavici, nato je sledila vožnja ven iz mestnega hrupa proti Mt Coottha, kjer smo se ustavili v tamkajšnjem botaničnem vrtu in uživali kosilo v naravi, sicer KFC, za katerega je, naravno, za vse poskrbela naša organizatorka in voditeljica skupine, Marija Anžič. Ob klepetu, smehu in okrepčilu smo si naužili naravnih lepot in razgleda na središče mesta Brisbane, se proti večeru spet vrnil v naš hotel, se malo osvežili in spet podali na večerjo in nadaljevali v družabnem kramljanju do pozne noči. Petek je bil prost dan; po želji posameznikov do spet skupne večerje. Sobota, 14. september 2019, je bil višek

našega potovanja: romanje v Marian Valley v bližini kraja Cunungra, kamor prihajajo romarji v Marijino svetišče k sv. maši, procesiji, molitvi rožnega venca in drugim pobožnostim. Krasno urejena dolina, obdana v naravnem avstralskem okolju, daje občutek umirjenosti, sicer trenutno žalujoče rastlinstvo zaradi pomanjkanja dežja. Še

v četrtek zjutraj nam je šofer zaupal, češ, da ni siguren ali nam bo uspelo priti do tega svetišča v soboto zaradi bližnjih požarov, namreč kar nekaj od teh zanetenih od mladotnikov. Sreča je bila z nami. Prispeli smo. Tukaj je zgrajena krasna cerkev - Black Madonna Church, v bližini je križev pot in 48 raznovrstnih kapelic različnih narodnosti, med njimi - kot najlepša - v ponos vseh Slovencev tudi naša kapelica, posvečena Mariji Pomagaj.

Za to slavnost se nam je pridružil iz Sydneya naš srebrnomašnik, pater Darko Žnidaršič in z nami preživel nekaj dni. Pater Darko ob Vašem srebrnem jubileju mašništva iskrene čestitke in Bogu hvala za ves Vaš trud in delo med avstralskimi Slovenci. Po krajšem ogledu te doline in obisku trgovine pobožnih predmetov (Piety Shop) smo se zbrali pri sv. maši, se v molitvi spomnili tudi naših rojakov, ki so se prav tiste dni nahajali v bolnišnicah ali že okrevali na svojih domovih. Še posebno smo se spomnili Lojzeta Jakša, Ninota Burloviča in Jožeta Čeha. Sledila je procesija ob petju litanij h kapelici Marije Pomagaj, ki je oddaljena kakih par sto metrov od cerkve. Ob kapelici sedaj stoji tudi znamenje, premeščeno sem iz zemljišča Slovenskega društva Planinka. Po končani molitvi smo si ogledali in občudovali tipično slovensko kapelo in krasno urejen vrt okrog nje, za katerega tako vestno skrbita Marta in Jože Gjerek, ki letos obhajata zlato poroko. Kapelica je res slovenska lepota v avstralski naravi!

Po končani slavnosti, kateri se je pridružil tudi slovenski veleposlanik iz Canberre, gospod Jurij Rifelj, in pa častna konzulka za Queensland, gospa Nevenka Golc-Clarke, že nekoliko lačni in žejni smo se zbrali ob lepo pogrnjenih mizah za kosilo, za katerega veliko delo in skrb sta bila spet zaslužna Marta in Jože Gjerek s svojimi domačimi in sodelavci. Po odličnem kosilu z dodatnimi slaščicami in srečanju s tamkaj zbranimi rojaki smo se proti večeru podali nazaj proti Zlati Obali in iz daljave opazovali še vedno dvigajoči se dim tamkajšnjih požarov.

Že je pred nami nedelja in po zajtrku odhod z avtobusom, tokrat proti jugu, si ogledali razne kraje ter se kot skupina romarjev udeležili nedeljske maše v St. Monica's Church v mestu Tugun na Gold Coastu. Po končani sv. maši pa spet na kosilo v krasno restavracijo Golf kluba v Tweed Heads in nato vrnitev v Surfers Paradise in

še en sprehod po okolici našega hotela ali pa zaželjen počitek, preden smo se še zadnjič zbrali na petem nadstropju hotela, malce žalostni, saj je pred nami naslednje jutro že vrnitev domov v hladen Melbourne. Lepo je bilo, bi še kar podaljšali, vendar vsega lepega je enkrat konec. Hvala vsem sopotnikom za prijetno družbo.

Tudi osebnih praznovanj ni manjkalo. Petru Rozmanu smo prižgali svečo za njegov 40. rojstni dan. Nazdravili smo še Francu Krenos in Jožetu Veedetz za njuna rojstna dneva.

V imenu vseh romarjev se prisrčno zahvaljujem Marti in Jožetu Gjerek za vso njuno skrb, gostoljubnost in druženje z nami, in čestitke, da tako zvesto skrbita za 'našo kapelico' in njeno okolico. Patru Cirilu in Mariji Anžič iskrena hvala za nadvse odlično organizacijo, pozornost in vodstvo. Hvala za Vajino dušno in telesno skrb za nas vse, da nismo bili ne lačni ne žejni ter smo se zdravi in čili vrnili domov. Pogrešali Vaju bomo. Bog Vaju blagoslovi!

**Anica Markič
Melbourne**

Še nekaj `opalov` Cilke Žagar iz Lightning Ridge-a

Rehabilitacija

Mama je učila: Bog vse vidi, Bog vse ve, greh se delati ne sme. Učila je tudi, da Bog hudo kaznuje in dobro plačuje. Verjeli smo tudi, da Bog odpušča, če človek obžaluje in svoje grehe popravi in ne greši več. Vera je tako nudila ljudem edino možno oporo - rehabilitacijo.

Včasih naredim napako, včasih krivico. Včasih govorim in delam nepremišljeno. V starih časih smo imeli možnost izbrisati vsa taka dejanja pri spovedi. Tudi danes imamo priložnost. Ko smo šli k obhajilu, smo se čutili očiščeni in popolnoma prenovljeni za novo življenje.

Zelo malo ljudi gre dandanes k spovedi. Nekateri ne zaupajo duhovnikom, drugi imajo spoved za nesmiselno. Nemoderno. Rajši gredo k psihiatru. V težki duševni stiski mnogi naredijo samomor. Če gre človek na policijo in prizna svoje grehe, ga bodo mogoče zaprli ali dali v časopis in bo za vse večne čase poznan in zapisan kot grešnik.

Ljudje ki so pred mnogimi leti kaj zagrešili, tako nosijo to krivdo skozi življenje. Mogoče so obžalovali svoje grehe in postali dobri ljudje, toda zapisani so kot grešniki. Mediji zdaj odkrivajo stare grehe in škandale, ker se te novice dobro prodajo. Ljudje uživajo, ko vidijo, da so tudi drugi grešili in bodo kaznovani. Ljudje smo kruti sodniki, ki ne verjamemo v odpuščanje, poboljšanje, rehabilitacijo. Čeprav pridno molimo: Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo...

Samo še to končam in potem bom imela čas

Tako smo mnogi obljubljali sebi in otrokom in prijateljem. Tako je mineval čas, otroci so odrasli, prijatelji so odšli in zdaj obžalujemo dni, ko ni bilo časa zanje. Zdaj imamo preveč vsega. Tudi čas imamo, samo naši otroci nimajo časa, ker morajo samo še to narediti

in uspeti. Ob vsem izobilju smo mnogi sami. Nimamo več velikih praznovanj, nismo ustvarili družinskih tradicij. Ni bilo časa. Za ljudi bi si morali vzeti več časa takrat, ko so ljudje pri nas.

Vse se spreminja

V Walgett sem se vozila v službo 26 let. Vsako leto smo dobili novince učitelje, stare 21 let, medtem ko sem jaz bila vedno najstarejša in edina, ki sem imela družino. Nisem bila del mesta, ker sem se tja vozila iz Lightning Ridge-a. Učitelji so samostojni vsak v svojem razredu, zato nisem bila veliko v družbi teh mladih.

Pred več leti je prišla na šolo lepa, elegantna, sposobna, inteligentna, mlada Penny. Rada je organizirala stvari za vso šolo in je postala zelo priljubljena. V svoji naivnosti sem jo imela za domišljavo. Penny zdaj uči v Lightning Ridge-u in je moja soseda. Še vedno rada organizira vse zame in tudi pomaga mi pri vsem. Ne bi si želela boljše prijateljice. Večkrat me pokliče, da vidi, če sem v redu in za vikend greva na sprehod, kjer odkritosrčno klepetava o najbolj intimnih stvareh najinega življenja. Bolj, ko jo poznam, rajši jo imam. Tudi ko berem knjige, se mi v začetku zdijo značaji neprijetno tuji, dokler jih dobro ne spoznam. Z leti raste naše razumevanje ljudi in dogodkov.

Kot pravi filozof: Človek ne more stopiti dvakrat v isto vodo iste reke. Reka in človek se stalno spreminjata. Tudi Bog se v nas spreminja z novimi srečanji.

Sveto pismo je bilo vedno del naše družine doma in tu. Včeraj sem ponovno brala The Community Bible Catholic Edition, ki v poljudnem jeziku piše o ljudeh, ki so živeli pred približno tri tisoč leti. Tudi tu sem našla novo razumevanje sporočila in razlage. Mojzes je po Božjem navdihu skušal urediti in izboljšati njihove medsebojne odnose in odnose do Boga. Postavil je pravila,

primerna njihovem času in razumevanju. Zakoni o razdelitvi oblasti in premoženja so bili primerni času. Zakoni o prehrani in čistoči so bili pomembni za zdravje. Pravila vedenja so določala vlogo in odgovornost članov družin. Ljudje so tako vedeli, kaj je prav in kaj ni. Vedeli so tudi, kakšno kazen lahko pričakujejo za kršenje zakonov. To je bil prvi red.

Spomnim se Franca, ki je rekel: Red mora biti. Vsak red je boljši kot nered.

Mnogi ljudje pričakujejo, da so bili ljudje iz Svetega pisma idealni vzorniki vedenja, toda ti ljudje so imeli iste vrline in slabosti, iste skrbi in želje in prav tako grehe, kot jih imamo mi. Pravila in zakoni so se izpopolnjevali skozi tisočletja. Kar je bilo sramotno ali kaznivo vedenje pred leti, je zdaj sprejemljivo. Kar je bilo prej prav, je zdaj narobe.

Vsi ljudje niso nikdar zadovoljni z zakoni države, zato se zakoni vedno spreminjajo. V demokratičnih državah se trudijo, da je čim več ljudi deležnih čim več dobrin, ker večina izbere voditelje. V Avstraliji so se ti zakoni mnogokrat spremenili predvsem za domorodce in priseljence. Jezus je vse zakone strnil v eno samo zapoved: Ljubi Boga iz vsega srca, in ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe. Če se držimo te zapovedi, bomo vsi varni in srečni.

Pogosto se spomnim Shakespearovega izreka: »Nič ni dobro ali slabo, samo naše misli to naredijo.« - »Nothing is either good or bad but thinking makes it so.«

Najdeš, kar iščeš. Če spregledaš pomanjkljivosti, najdeš dobro. Pogosto se spomnim besed ljubljanskega škofa: »Nekateri mislijo, da bi tisti, ki gredo v cerkev, morali biti svetniki, toda mi smo vsi obremenjeni z istimi poželenji in nagnjenji, le da nekateri gredo v cerkev in prosimo Boga, da bi nam pomagal biti boljši.« To velja tudi za svetopisemske ljudi.

Nič ni novega pod soncem, samo naše razumevanje življenja, ljudi in Boga se izpopolnjuje. Še vedno pa je osnova Jezusov nauk: »Ljubi Boga iz vsega srca in bližnjega kot sebe.«

Penny pravi, da je srečna, ker sva ob drugem srečanju postali dobri prijatelji.

Zelo prijetno je biti dober

Kadar sem sebična, požrešna in skopa, nisem srečna, zato skušam biti dobra. Včasih je to težko. Pri nas je velika suša, saj že več mesecev nismo imeli pravega dežja. Vsi žalujemo, ko gledamo živali, ki umirajo od gladu in žeje. Žal nam je tudi za farmerje, ki gledajo to umiranje. Mnogi živijo v depresiji. No, v Lightning Ridgeu samem imamo dosti vode, ki prihaja iz kilometer globokega vrelnca. Moj vrt še živi, čeprav tudi pogreša dež.

Ko je prišel prvi kenguru na pašo v moj vrt, sem se ga razveselila. Tudi približala sem se mu in ga slikala. Ni se me bal. Verjetno se je zavedal, da je zanj lakota bolj nevarna, kot sem jaz. Sčasoma je v moje varno okolje pripeljal tudi svojo družino. Bilo jih je lepo videti. Ko se je njegova družina povečala na dvanajst kengurujev v mojem vrtu, sem postala zaskrbljena. Uničili so mi ne samo travo, ampak so tudi poteptali zelenjavo in rože. Začela sem zapirati vrtna vrata.

Sosed Dominik ima tudi rad svoj vrt in ptice. Vesel vsak dan prinaša pticam hrano in vodo. Hvali se, da jih ima vedno več. Ko se dvignejo, so kot oblak nad nami. Dominik pravi, da nekdo mora poskrbeti za te uboge živali, ker smo ljudje baje krivi za sušo. Seveda mu te množice ptic pojedjo vse na vrtu, toda Dominik pravi, da je vesel, če jih lahko nahrani.

Ko na televiziji gledam lačne otroke v mnogih krajih sveta, bi jih tudi jaz rada nahranila, toda preveč jih je. Nimam dosti sredstev, da bi spremenila svet. Prepričujem se, da je vse tako, kot je vedno bilo in mora biti. Življenje je borba za preživetje. Preživi nas toliko, kot je v Božjem načrtu.

Aborigini so ostali maloštevilni, ker so težko preživeli. Tudi kenguruji so se v preteklosti razmnoževali le, ko je bilo zadosti paše. Ko posegamo v ravnotežje v naravi, spremenimo pogoje preživetja. Ko so farmerji priskrbeli vodo svoji živini, so to priložnost izkoristili tudi kenguruji

in so se bolj razmnoževali. Ko je Dominik začel hraniti ptice, jih je tudi imel vedno več. Bog je dal vsakemu živemu bitju sposobnost, da skrbi za preživetje.

Ko sem pred leti bila v Bosni, so me matere begunke na trgu prosile za denar in sem jim dala eno malenkost. Lansko leto so bile ceste v Mostarju polne mladih beguncev in me je postalo strah te množice, zato sem se umaknila. Politiki so z vojnami posegli v nerazvite države in spremenili njihov način življenja. Ti ubogi ljudje so se razbežali po zahodnih državah in zdaj iščejo zaščito in dobrine, brez katerih so prej zadovoljno živeli. Iščemo krivca za vse, ki trpijo. V Avstraliji se nekateri pritožujejo, če jih kdo namerno ali nenamerno užali ali poniža. Medtem pa vsak dan umre 25000 ljudi od lakote.

Veliko berem, predvsem zgodovinske knjige. Moja zadnja knjiga je bila: *The Men whom God forgot*. Richard Butler piše o resničnih dogodkih in ljudeh. Deset angleških moških kaznjencev so leta 1829 pripeljali v Port Arthur na Tasmaniji. Ti moški so bili revni in so v stiski nekaj ukradli. Ker so bili v Angliji zapori prepolni, so jih poslali v Avstralijo. Ker so skušali pobegniti iz kaznilnice, so jih za kazen poslali v najhujšo mučilnico, kjer so mnogi umirali od lakote in mraza. Za vsak prekršek so bili bičani, dokler jim niso razcefrali kože na hrbtu. Sto, dvesto, tristo udarcev z bičem je bila normalna kazen. Ker so imeli okovane noge in vrat, se niso mogli upirati. Tudi samomora niso mogli narediti. Edini izhod je bil, da nekoga ubijejo z verigami, v upanju, da jih bodo potem obesili. Deset kaznjencev je ukradlo ladjo in pobegnili so v Argentino. Na begu so bili šest let, a nazadnje jih je angleška mornarica našla in odpeljala nazaj v Avstralijo. Upali so, da jih bodo obesili, a so jih pustili živeti in so jih obsodili na doživljenjsko suženjstvo in trpinčenje v najhujši kaznilnici.

Težko je verjeti, kako močna sta človeški duh in sla po življenju.

Sporazumevanje

Ko sem danes plavala v našem vročem bazenu, je pripeljal avtobus, poln Kitajk. Samo šofer je bil moški. Vesele so zaplavale v topli vodi in glasno zažuborele v kitajskem jeziku. Spomnile so me na Dominikove ptice. Vsa živa bitja se sporazumevajo, vendar v tej kitajski družbi nisem razumela nobene besede, o čem govorijo. Njihovi glasovi so res bili kot žuborenje reke, neprekinjeno povezani v neke vrste glasbo.

To me je spomnilo na babilonski stolp. Zakaj je Bog ljudem zmešal jezike? Ljudje so se hoteli povzpeti v nebesa, da bi vladali z Bogom. Zdi se mi, da še vedno gradimo ta stolp. Radi bi prisilili Boga, da bi nam dal dež in da bi ohranil naravo neoskrunjeno. Toda samo Bog ve, kakšen načrt ima.

Dednost, vzgoja in okolje

Znan je Sokratov izrek: »Daj mi otroka, ko bo star sedem let in ti bom pokazal moža.« Kasneje so se teh besed držali Aristotel in mnogi drugi filozofi in vzgojitelji.

Vsi se zavedamo, da na otroka vplivajo okolje, prirojenost in vzgoja. Prirojena nam je večja ali manjša sposobnost, da se naučimo, kar nam vzgojitelji in okolje narekujejo. Diktatorji, ki so hoteli vzgojiti otroka v poslušnosti, so posvečali več pozornosti vzgoji.

Zadnje čase poslušamo novice, kako Kitajci prevzgojajo muslimane v patriotične komuniste. Lažje je vladati množici, ki se drži istih pravil ali zakonov. Vsi smo bili do neke mere prevzgojeni in privzgojeni za življenje primerno okolju in navodilom obstoječih voditeljev.

Dandanašnji se po vsem svetu trudijo prevzgojiti in izenačiti ženske in moške. Seveda smo ženske ustvarjene z drugačnimi sposobnostmi kot moški. Že hormonske razlike so očitne. Povprečen moški ima na primer dvajsetkrat toliko testosterona kot povprečna ženska. Testosteron ureja mišično, umsko in čustveno delovanje. Moški zato hitreje reagirajo, radi tekmujejo in se spuščajo v nevarne položaje. Imajo več telesne teže in moči, zato so vedno delali težja dela kot ženske. Ženske so po večini bolj mirne in premissljene

ter bolj primerne za materinstvo in skrb za dobro počutje družine. Seveda so izjeme in tudi stopnja testeterona je pri moških in ženskah različna, zato imamo moške z bolj žensko naravo in ženske z izrazito moškim nastopom. Zakoni in pravila nas sicer vodijo, da živimo v harmoniji, toda razlike

ostajajo in je prav, da jih spoznavamo in spoštujemo. Tudi v živalskem svetu imajo moški in ženske različne prirojene vloge. Gledam ptice, kako letijo v smer, ki jo nakažejo voditelji; vidim tudi, kako starši zaščitijo in branijo mladiče.

Dan ponosnih Slovencev v Clevelandu

Dr. Edi Gobec

Spoštovano uredništvo!

Clevelandski ameriški Slovenci smo letos 30. junija pod okriljem svojega dvojezičnega časopisa *Slovenian American Times* (SAT) in Slovenske pristave ter ob sodelovanju več slovenskih kulturnih društev in ustanov proslavili dan ponosa, da smo Slovenci. Ob tej priliki smo izdali dvojezično knjižico (nad 50 strani), ki jo je za to slavlje napisal sociolog, antropolog in socialni psiholog dr. Edi Gobec (Edward Gobetz, Ph.D.), zaslužni profesor Kentske univerze in ustanovitelj ter ravnatelj Slovenskega ameriškega raziskovalnega središča.

Ko zdaj v diplomatskih zabojnikih skupaj s soprogo in najboljšo sodelavko Mileno poklanjava Arhivu Republike Slovenije več tisoč bogatih arhivov, zlasti po vsem svetu presenetljivo uspešnih Slovencev, tako pri svojih 93 letih skušam tudi z raziskovanji in publikacijami še vedno koristiti Sloveniji in Slovincem. Slišim z več strani, da je v tej drobni knjižici nakopičeno neverjetno mnogo »dokazov, zakaj smo lahko ponosni, da smo Slovenci«. Zbirko o rodoljubju in narodnem ponosu je lično oblikoval upravnik časopisa SAT, nadarjeni Tom(až) Percic, stroške za tisk pa sta velikodušno poravnala zakonca Peter in Sue Osenar. Prvih tisoč izvodov je navdušilo bralce, tako smo se odločili za tisk druge za nekaj listov povečane izdaje, ki vam jo tu po elektronski pošti posredujemo v upanju, da bo tudi vas in vaše bralce, poslušalce ali gledalce zanimala ali morda podobno kot rojake po svetu navdušila. Res veseli bi bili, če bi knjižico čim več urednikov in

novinarjev v celoti prebralo, saj vi ste naša izredno vplivna elita. A ker se zavedamo, da uredniki in novinarji navadno nimate na voljo dovolj časa, naj kot avtor tu navedem strani, ki upam, da bi jih mediji v Sloveniji lahko bodisi v primernem povzetku ali po obrokih z navedbo vira posredovali svojim bralcem, poslušalcem ali gledalcem:

1. Že na naslovnici je **barvna slika Maksima Gasparija, Mati Slovenija**, ki je bila umetniku zelo pri srcu, kot mi je še malo pred smrtjo pisal, žal pa je ta umetnina, ki jo je izdelal po naročilu ameriških Slovencev, v Sloveniji skoraj neznana. Kot navajam na notranji strani naslovnice, **Mati Slovenja simbolno povezuje Slovenijo z rojaki po svetu**. Jo bodo po več kot 90 letih objavili tudi rodoljubni mediji v Sloveniji? Vabimo vas, da to storite. Na zadnji platnici pa presenečajo slike več po Sloveniji ali Slovincih imenovanih krajev, pokrajin, gorskega vrha in ulic v ZDA, Nemčiji, Avstriji, Braziliji in Afriki. Se vam bo zdelo primerno objaviti tudi to sliko in pojasnilo pod njo? Prepričan sem, da bi bralce ali gledalce zanimala.

2. Na straneh 18, 19 in 20 je navedenih več zelo laskavih izjav o Sloveniji in Slovincih tujih vodilnih osebnosti, pisateljev in novinarjev, ki bi jih naj tudi Slovenija sprejela kot poklon in izziv, enako slike v svetu vrhunskih državnikov slovenskega rodu. Mi po svetu razkropljeni rojaki smo to že večkrat storili in vas lahko samo prijazno povabimo in prosimo, da s temi izjavami in slikami spodbudite svoje bralce, poslušalce in gledalce.

3. Na straneh 31 do 34 več uglednih osebnosti spregovori o nujnosti rodoljubja za obstoj in blaginjo vsakega naroda in države. Na strani 33 spodaj in 34 zgoraj je čudovit opis resničnega rodoljubja, ki bi si ga moral vtisniti v spomin vsak zaveden Slovenec, če mu ga boste odgovorni pri medijih posredovali. Vabimo in prosimo, da to ob priliki storite.

4. Seveda utegne vsaj urednike in nekatere novinarje zanimati tudi kakšno besedilo v angleščini, recimo "With Sober Patriotism toward a Better Slovenian Future" (S treznim rodoljubjem do boljše slovenske prihodnosti, strani 24–30); ali "Slovenians, Unknown Achievers" (Slovenci, neznani uspešneži, strani 36–39), ponatis mojega povabljenega članka, kot ga je 21. junija 2005 lepo objavil *The Plain Dealer*, največji dnevnik v državi Ohio in je bil tako na voljo več sto tisoč bralcem.

5. Na strani 14 in 43 najdete imena več glavnih slovenskih avtorjev v Ameriki ne glede na ideološke razlike ali pogubne delitve na "naše" in "ne naše." Njihova dela so verjetno vsaj v NUK-u. Omenjeno je tudi moje mnenje o zagonetni smrti Louisa Adamiča. Na strani 12 je slika slovenske matere, kot jo je objavila vodilna ameriška revija *Life*, saj je bila prva mati v Clevelandu in ena 11 prvih mater v ZDA, ki je njen (njih) sin padel za Ameriko in svobodo v 2. svetovni vojni. Na straneh 15 in 16 navajamo presenetljive športne uspehe ameriških Slovencev, ki sem jih objavil v ameriški enciklopediji, kjer so mi najprej ponudili le nekaj vrstic o balinanju, pa sem jih le prepričal, da Slovenci tudi v športu blestimo. Na strani 22 so objavljeni podatki o nobelovcu Preglu, o pomenu njegovih odkritij, ki brez njih npr. ne bi bilo moderne kemične industrije in o znanstveniku, ki je prinesel njegove svetovno slavne metode v Ameriko. Na strani 27 pa citiram, kar mi je takoj po objavi Nobelove nagrade v fiziki pisal o svojih slovenskih koreninah nobelovec dr. Duncan Haldane. Na strani 29 je za vsakogar dragocen nauk kitajskega

misleca Konfucija. Če želite spoznati štiri predsednike ameriških univerz, lahko najdete njihove podatke in slike na strani 42. Če se boste potrudili prebrskati knjižico, boste našli tudi število in imena slovenskih senatorjev, guvernerjev, kongresnikov, pa še naših škofov, generalov in admiralov v Ameriki. Na straneh 44 do konca pa boste našli slike naših rojakov v narodnih nošah in številnih uspešnežev in njih stvaritev v avtomobilski, avtobusni, ladjedelniški in letalski industriji, skupaj s slikami nekaj stvaritev treh slavnih slovenskih ameriških arhitektov, blesti jih pa še mnogo več, med njimi tudi v Ameriki, Hondurasu in na Kitajskem priznan, a Slovincem neznan arhitekt in profesor, prejemnik nad 25 nagrad, ki ga v naslednjem SAT-u prvič predstavimo. Morda ni predrzna domneva, da kdor ima rad Slovenijo, bo vesel tudi v tej knjižici nakopičenega slovenskega bogastva in ga bo delil še z rojaki v rast slovenskega rodoljubja in ponosa in s tujci za dvig slovenskega ugleda.

Lep pozdrav slovenskim uredništvom in novinarjem in vsem bralcem, poslušalcem in gledalcem, ki bodo, upam, seznanjeni s tu posredovanim gradivom, zakaj smo lahko ponosni, da smo Slovenci.

prof. dr. Edi Gobec, 93

*(gobedslo@aol.com), prejemnik
Ciril-Methodovega odličja in Ehrlichovega
priznanja, član New York Academy
of Science*

P.S. V slovenskih dopisih se podpisujem Gobec, v angleških pa Gobetz, da ne berejo GO BACK.

PRIPIS UREDNIŠTVA MISLI:

Čestitke in zahvala neutrudnemu profesorju dr. Ediju Gobcu in njegovi ženi Mileni za toliko ljubezni, energije, volje in moči, da nam še v teh letih z mladostno močjo ohranjata slovenski doprinos in ponos.

Tu smo predstavili profesorjev dopis, celotno knjižico pa lahko odprete ob koncu digitalnih Misli na Stičišču avstralskih Slovencev kot digitalno knjižico (E-Book).

**PO SVETI MAŠI V
GEELONGU v nedeljo,
8. septembra 2019:**
Z mamo Ivanko Kontelj
so prišli k sv. maši za
pokojnega moža in očeta
Marjana in njegova starša
Jerneja in Pavlo vsi njeni.
6-letna vnukinja Zara
Savron je med mašo narisala
p. Cirila in napisala molitev
Our Father ter ob koncu
maše risbo podarila patru.

SVETI KRST:

ANDRE EDWARD PERSIC, rojen 21.04.2019,
Geelong VIC. Mati Maria Persic roj. Muravca,
oče Peter Edward Persic. Botra sta Benjamin in
Anna Lozar. Cerkev Holy Family, Bell Park, med
nedeljsko sveto mašo, 13.10.2019 *(foto levo)*.

MAX PETER LEAUMONT, rojen 04.03.2019,
Mitcham VIC. Mati Natasha Ann Leaumont roj.
Pisotek, oče Andrew Peter Leaumont. Botri so:
Damian, Samantha, Alexander, Mia in Siena
Pisotek. Sv. Ciril in Metod, Kew, 19.10.2019.

Čestitke družinama, botrom, starim staršem ter
stari stari mami - omi Aniti Pleško! *(foto spodaj)*.

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM OAM EV: 0412 555 840

p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783

Marija Anžič: 0499 772 202

Sts. CYRIL and METHODIUS

SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101

Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176

E-mail: cirilb@bigpond.com

E-mail: p.david.ofm@gmail.com

SREDI SEPTEMBRA, v nedeljo, 15. septembra 2019, je pri nas v Kew maševal Fr. Robert (Bob) Matthews, vikar samostana v Box Hillu, saj nas je bilo kar precej zdoma. Naša pastoralna sodelavka, laiška misijonarka Marija Anžič, je zbrala 46 romarjev iz Melbourn in 6 iz Adelaide, da smo poromali v Marian Valley v Queensland na 10. obletnico blagoslovitve slovenske kapelice Marije Pomagaj. O poteh naše romarske skupine objavljamo v teh Mislih članek Anice Markič, ki se je skupaj z možem Lojzetom, svojo sestro Stello in njenim možem Pepijem Rob ter sestrično Sylvio z možem Željkom Rob udeležila tega romanja.

Pater DARKO ŽNIDARŠIČ je v nedeljo, 22. septembra 2019, pri nas v Kew obhajal svojo **SREBRNO MAŠO**. Praznično kosilo je pripravil s svojo skupino Slavko Blatnik, predsednik Slovenskega društva St Albans. Patru Darku smo čestitali za 25 let duhovništva in za njegov 52. rojstni dan, ki ga je obhajal naslednji dan, v ponedeljek, 23. septembra 2019: Naj ga dobri Bog blagoslavlja in varuje mogočna priprošnja Marije Pomagaj! Predsednik Slovenskega društva Ivan Cankar iz Geelonga, g. Karlo Bole, je sredi dneva pripeljal k nam slovenskega glasbenika Marka Kavtičnika, ki je prejšnji večer nastopil v Geelongu. Z veseljem so se klarinetistu Marku pridružili Lenti Lenko OAM s harmoniko, p. Darko, Anna Tegelj in Helen Trinnick pa s pesmijo. Kar naenkrat je nastal 'ansambel' in vesela pesem je napolnila dvorano (*foto spodaj*).

Lydia Bratina je voščila p. Darku.

V ponedeljek, 30. septembra 2019, smo imeli na obisku v Baragovem domu v Kew nadškofa Melbourn, dr. Petra A. Comensolija. Prijazen večer v njegovi družbi smo preživeli skupaj z avstralskimi frančiškani iz Box Hilla, Marija pa je za vse pripravila izvrstno večerjo.

Prva nedelja v oktobru, 6. oktobra 2019, je bila FRANČIŠKOVA IN ROŽNOVENSKA NEDELJA.

Slovesno sveto mašo je ob 10. uri dopoldne daroval upokojeni nadškof Melbourn, dr. Denis J Hart. Ob njem smo pozdravili nekdanjega avstralskega provinciala Fr. Paula Smitha in patra Ambroža Mušiča, gvardijana samostana Ljubljana – Center, ki je teden prej vodil slovesnost žegnanja v Merrylandsu in sodeloval pri odkritju doprsnega kipa p. Valerijana. Za patra Valerijana je v Ljubljani, kjer je preživljal svoja zadnja leta, p. Ambrož bratsko skrbel. Med nami so bili: ‚desna roka‘ melbournskega nadškofa - Francis Moore z ženo Sally, častni konzul RS za NSW Anthony Tomažin, ki je omogočil obisk p. Ambroža v Avstraliji, Marjan Cesar iz Sydneya, iz Mildure Jožica Gerden s hčerko Sibilo iz Sydneya. Vsi pa smo bili seveda ponovno zbrani kot verni člani občestva, zato je bil namenjen prav vsem Frančiškov pozdrav: **Mir in dobro!**

Na obisku v Kew je bil častni konzul RS za NSW g. Anthony Tomažin.

Dvajset minut pred mašo v oktobru v cerkvi molimo ROŽNI VENEC. Molitev vodijo članice molitvene skupine, ki se ob vodstvu Frančiške Šajn redno zbirajo k molitvi in sveti maši vsak petek ob 10. uri dopoldne. K tej skupni molitvi vedno znova vabimo nove molivce. Vsako nedeljo v oktobru je mežnar Srečko Brožič pozvonil pet minut pred začetkom molitve rožnega venca, torej 25 minut pred začetkom sv. maše in nas povabil v cerkev k tej prelepi skupni molitvi! Je pa prav, da ta prelepa molitev večkrat ‚drsi‘ med jagodami rožnega venca. Tudi v mesecu novembru bomo 25 minut pred nedeljsko mašo skupaj v cerkvi molili rožni venec za vse naše pokojne. In teh imamo res že zelo veliko.

Tretja nedelja v oktobru, **20. oktobra 2019, je bila misijonska nedelja in 51. obletnica blagoslovitve naše cerkve in tudi praznovanje ZAKONSKIH JUBILEJEV.** Sveto mašo in slovesnost je vodil vikar Slovenske frančiškanske province sv. Križa, p. dr. Robert Bahčič, gvardijan in rektor narodnega svetišča

Jožica Gerden - na obisku iz Mildure, upokojeni naškof Denis Hart, Julie Kure Bogovič, Sibila Gerden iz Sydneya.

Marije Pomagaj na Brezjah. Pridružil se nam je tudi p. Boris Markež iz Maribora, ki je z nami 19. oktobra 2003 obhajal svojo srebrno mašo.

Zakonske jubileje so praznovali: Marija in Tone Brne – 74 let, Iva in Lojze Jerič – 59 let, Marija in Slavko Blatnik – 56 let, Tereza in Valter Prosenak – 56 let, Anka in Lojze Dominko – 50 let, Silva in Pavle Trček – 50 let, Milica in Janko Dular – 51 let, Lidiya in Alex Bratina – 35 let, Renata in John Miklavec – 25 let ter še mnogi drugi, ki so poročeni več kot 50 let. V dvorani smo seveda nazdravili še ostalim slavlencem, ki so pred kratkim obhajali god ali rojstni dan: Fani Maver je prav ta dan obhajala 75. rojstni dan; enako število let sta dopolnili tudi Danila Štolfa

in Tereza Prosenak, Joži Jakša smo voščili za 80. rojstni dan. Ker so pevci zbora Planika sedeli za mizami na odru, je tako lahko hitro zadonela slovenska pesem v čestitko, pozdrav in veselje.

Veseli smo bili bratske bližine avstralskih bratov frančiškanov iz

Box Hilla. Z nami so praznovali: gvardijan Fr. Joseph McKay, Fr. Ddr. Theo Rush, Fr. Robert Bob Matthews in Br. Titus Angga Restuaji. Iz Slovenije so bili med nami: dr. Andreja Eržen Firšt, direktorica Romarskega urada na Brezjah, njen mož Janez Firšt, direktor Kavarne pri baziliki; Darinka Brožič iz Jablanice pri Ilirski Bistrici je bila na obisku skupaj z bratom Marjanom Hrvatonom pri svaku Srečku Brožiču in družini. Med sveto mašo je prepeval cerkveni mešani pevski zbor ob vodstvu Janike Rutherford in organistinje Katarine Peršič. Pri maši in v dvorani so zapeli pevci moškega pevskega zbora Planika pod vodstvom Rolanda Carmodyja. Manager zbora je Peter Mandelj JP OAM. Družinsko kosilo so pripravile gospodinje ob vodstvu Majde Brožič. Potice je napekla

Moški pevski zbor Planika pod vodstvom Rolanda Carmodyja. Za zadnjo pesem v dvorani so se jim pridružile še žene.

Darinka Brožič. Veselje, dobro kosilo in pesem so dolgo zadržali ljudi v dvorani.

SEJE PASTORALNEGA SVETA v ponedeljek, 21. oktobra 2019, sta se udeležila tudi p. dr. Robert Bahčič in p. Boris Markež. Pater Robert nas je kot vikar slovenske frančiškanske province nagovoril ob zgledu sv. Frančiška, ki je v svojem času spraševal: Kaj mi je storiti? Bog je dal odgovor njemu in tudi mi dobivamo odgovore v prostoru, okoliščinah in času, ki ga živimo.

Pater Boris nam je posredoval pismo patra provinciala za Frančiškovo nedeljo. Pismo je objavljeno v teh Mislih. Na seji smo naredili načrte za pastoralno delo do konca februarja 2020. Seveda smo vsi radovedni, kdaj bo končno prispel v Melbourne pater Simon Peter Berlec, ki bi moral prevzeti vodstvo Slovenskega misijona v Melbournu že sredi julija 2019. Tudi sedaj še ne moremo povedati nič določenega, upamo pa, da bomo lahko kaj več napisali v prihodnjih Mislih. Želimo pa p. Simonu Petru srečo in žegen Božji pri izpitu in potem čim hitrejšo rešitev postopkov za pridobitev delovne vize ter prihod v Melbourne. Z novim letom 2020 ga skupaj s p. Davidom čaka tudi 69. leto naših Misli.

V nedeljo, 27. oktobra 2019, je bila ob 14.30 sv. maša v dvorani Slovenskega društva **PLANICA** na Springvale Road za pokojne člane in prijatelje društva. Ob 16.30 so bile molitve za pokojne na pokopališču Springvale Botanical Cemetery, vogal Seventh Road & Eighth Avenue.

NOVEMBER 2019

Praznik VSEH SVETIH, petek, 1. novembra: V Kew je praznična sveta maša ob 10. uri dopoldne, ob 11.30 pa molitve na pokopališču v Kew.

Sveta maša v dvorani Ultima Reception Centre v bližini pokopališča Keilor bo v soboto, 2. novembra, na spomin vseh vernih rajnih, ob 11. uri dopoldne. V Kew tisti dan ne bo svete maše.

Prvo nedeljo v novembru, 3. novembra, bo ob 10. uri dopoldne sveta maša v naši cerkvi v Kew. Ob 12. uri (opoldne) bodo **molitve v mavzoleju pokopališča Keilor**. Po molitvah vabi predsednik Slovenskega kluba Jadran, g. Milan Ogrizek, na kosilo v njihovo dvorano v Diggers Rest. Nujno se je predhodno prijaviti na telefon: 9366 3774. **Na Slovenskem društvu Melbourne (SDM)** bodo molitve za pokojne tisto nedeljo ob 5. uri popoldne.

Molitve na pokopališču Heidelberg bodo v soboto, 9. novembra, ob 11.30 dopoldne.

Člani pastoralnega sveta v ponedeljek, 21. oktobra 2019, ko sta bila med nami na obisku pater Boris Markež in vikar slovenske frančiškanske province p. dr. Robert Bahčič.

Drugo nedeljo v novembru, 10. novembra 2019, bo v KEW – kot je to redno na drugo nedeljo v mesecu - sveta maša ob 9. uri dopoldne, **v GEELONGU bo sveta maša v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar ob 11.45 dopoldne** ter nato molitve pred kapelico za pokojne člane in prijatelje društva. Tisto nedeljo bo v Geelongu na obisku **minister Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, gospod Peter J. Česnik**, ki bo imel tam že dopoldne srečanje s predsedniki društev. Po kosilu bo nastop Slovenske igralske skupine Melbourne pod vodstvom Drage Gelt OAM.

Ob 5. uri popoldne bo drugo nedeljo v novembru sveta maša v cerkvi Sacred

Heart v **ST ALBANSU** ter po maši molitve za pokojne pred kapelico Slovenskega društva St Albans.

Tretjo nedeljo v novembru, 17. novembra, bo po sveti maši v dvorani družinsko kosilo, ki ga bodo pripravile članice Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič. Slomškova šola bo imela pouk.

Nastop Slovenske igralske skupine Melbourne bo v naši dvorani v Kew zadnjo nedeljo v novembru, na praznik Kristusa Kralja, **24. novembra, po sveti maši, ob 11.30 dopoldne**. Nastopili bodo z recitalom, posvečenim Valentinu Vodniku ob dvesto letnici njegove smrti, ter s komedijo Zlata ribica, avtorja Bojana Podgorška. Premiera bo v dvorani Slovenskega kluba Jadran v

Družinsko kosilo v oktobru so pripravile gospodinje ob vodstvu Majde Brožič.

nedeljo, 27. oktobra, ob 14. uri. Nastopili bodo še v Geelongu (10. novembra) ter na Slovenskem društvu Planica v soboto, 16. novembra ob 14.00.

ALBURY – WODONGA: Molitve za pokojne in sveta maša bo v cerkvi St. Augustine's, 55 High Street, Wodonga v nedeljo, 24. novembra, ob 6. uri zvečer.

NOVO CERKVENO LETO

PRVA ADVENTNA NEDELJA bo 1. decembra 2019. Po deseti sveti maši bo **obisk svetega Miklavža** in sklep šolskega leta Slomškove šole.

ADVENTNO ROMANJE V TA PINU bo v soboto, 7. decembra. Avtobus bo odpeljal izpred cerkve v Kew ob 8.30 zjutraj. Ob 10. uri se bomo zbrali pred našo kapelico ter nato darovali sveto mašo v cerkvi na vrhu hriba. Po maši se bomo odpeljali na kosilo v restavracijo v Bacchus Marshu.

Druga adventna nedelja je letos 8. decembra, ko praznujemo praznik Brezmadežne Device Marije.

ODŠLI SO

JOŽE JAKSETIČ je umrl 5. januarja 2019 v mestu Albury, NSW. Rojen je bil 06.12.1924 v vasi Kuteževo pri Ilirski Bistrici. V Avstralijo je prispel leta 1955. Delal je v Alburyju in v Snowy Mountains. Pokopan je v Alburyju. Žena Marija roj. Šuštar je doma iz vasi Trpčane pri Ilirski Bistrici. Zapušča ženo Marijo in tri sinove: Vladkota, Jožeta in Stevena z družinami.

Hvala Lojzetu Šuštarju za sporočilo. Pokojni Jože je bil mož Lojzetove sestre Marije.

JOSEF RADINJA je umrl 8. februarja 2019. Rojen je bil 27.03.1927. Pogrebno mašo so obhajali 14. februarja 2019 v župnijski cerkvi sv. Timoteja v Vermont VIC.

Sožalje in hvala Pavli Fabian iz Moss Vale NSW za sporočilo o smrti bratranca.

AMALIJA MOHAR je umrla 24. avgusta 2019 v Belvedere Aged Care Facility v Noble Park. Rojena je bila 23.01.1929 v Šalki vasi kot najstarejša od petih sester in enega brata. Vsi so preživeli vojno, toda njihova hiša je bila

požgana. Pri 18 letih se je poročila v Kočevju. Leta 1960 sta z možem prišla v Avstralijo z dvema otrokoma in leta 1965 je bil rojen sin Tony, ki nam je sporočil o smrti svoje mame in uredil naročnino za Misli do konca leta 2019. Amalija zapušča svoje tri otroke z družinami, pet vnukov in sedem pravnukov. Amalijo smo večkrat obiskali še na domu, ki je bil okrašen z mnogimi svetimi podobami. Rada je molila in se izročala Materi Božji, ki jo je zelo častila. Imela je težko življenje, ampak tudi dobro življenje, je zapisal sin Tony.

Sožalje vsem njenim in zahvala njenemu sinu Tonyju za pismo in dar za Misli.

MARY THERESE BLEEKER roj. PAVLETIČ je umrla 29. avgusta 2019 v Melbournu. Rojena je bila 14.01.1941 v vasi Prvačina, Bilje. Pogrebna maša je bila v cerkvi Holy Family v Mount Waverley v sredo, 4. septembra 2019.

Hvala Heleni Leber za sporočilo.

BRUNA GODINA je umrla 1. septembra 2019 v Deer Park VIC. Rojena je bila 31.12.1969, Deer Park VIC. Zapušča sestri Alfrido in Karol ter brata Borisa in Maxa z družinami. Starša Angela in Karlo sta umrla že precej let nazaj. Doma sta bila iz vasi Slivje in Hotična, občina Harpelje – Kozina.

Hvala Liljani Brezovec za sporočilo.

FRANČIŠKA (FANICA) NAMAR roj. SIMČIČ je umrla 12. septembra 2019 v bolnišnici v Box Hillu. Rojena je bila 04.02.1939 v vasi Zabiče pri Ilirski Bistrici. Pogrebni obred je bil v sredo, 18. septembra, v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v Noble Parku. Pokopana je na pokopališču Springvale v grob pokojnega moža Srečka, ki je umrl 3. marca 2012. Sožalje sinu Tonyju z ženo Karlino in otrokoma Nicholasom in Alexandrom ter sinu Johnu s sinom Patrickom in hčerko Casendro, bratu Stanku in družini v Zabičah, družini pokojnega brata Lojzeta v Adelaidi ter družinama pokojnih bratov Pepeja in Ivana v Sloveniji.

ELIZABETA KENDA je umrla v četrtek, 5. septembra 2019, v domu Marina Age Care v Altona North, stara 104 leta. Tam jo je slovenski duhovnik večkrat obiskal, saj je tam preživela 15 let. Tu in tam je potožila, da jo je Bog pozabil poklicati k sebi. Vedno je z veseljem prejela svete zakramente. Rojena je bila 30.06.1915 v Mostu na Soči. V Avstralijo je prispela avgusta leta 1953. Elizabeta je bila

sestra Francke Uršič roj. Kenda, ki je bila žena poznanega pokojnega Romana Uršiča, ki je prispel v Avstralijo leta 1951 in je umrl 21. marca 2013. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Leo the Great v Altona North v petek, 13. septembra. Telo pokojne je bilo kremirano. Sožalje nečakinji Aleksandri Laković roj. Uršič in družini ter družini pokojne nečakinje Anice Kapušin v Canberri.

MARIJA VOLČIČ roj. NOVAK je umrla v nedeljo, 22. septembra 2019, v bolnišnici Olivia Newton John v Heidelbergu. Dan pred smrtjo sem ji p. Ciril podelil sveto maziljenje. Rojena je bila 21. marca 1930 v Knežaku. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v torek, 1. oktobra 2019. Pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje možu Jožetu, sinu Edwardu, bratu Francu in bratrancu Albertu Novak z družinama v Melbournu ter bratu na Ptujcu.

ROMEO HVALICA je umrl v četrtek, 26. septembra 2019, v bolnišnici Olivia Newton John v Heidelbergu. Rojen je bil 26. februarja 1934 v vasi Srednje pri Kanalu ob Soči. Romeo je bil zvest član občestva v Kew. Ob obisku v bolnišnici mi je nekaj tednov pred smrtjo povedal: »Leta 1956 sem se odpravljaj na pobeg čez mejo. Mama je vedela, da bom odšel naslednji dan. Rekla mi je: ‚Romeo, na Boga ne pozabi!‘ In nikoli nisem pozabil na Boga.« Po obisku v bolnišnici pri Mariji Volčič 20. septembra sem v osmem nadstropju, kamor so ga preselili iz sedmega, še enkrat podelil Romeu sveto obhajilo. Pogrebna maša in rožni venec sta bila v naši cerkvi v Kew v petek, 4. oktobra, na praznik sv. Frančiška Asiškega, ki je celo smrt nagovoril s sestro. Pokopan je na pokopališču Fawkner. Sožalje ženi Katici, sinovoma Lucianu in Davidu z družinama ter sestri Mariji Pečenko z družino v Melbournu.

FRANK KOVAČIČ je umrl v ponedeljek, 7. oktobra 2019, v bolnišnici Alfred Hospital v Melbournu. Rojen je bil 27. marca 1953 v vasi Drakovci, župnija Mala Nedelja pri Ljutomeru. V zapisu o pokojnem Francu Fekonji v

prejšnjih Mislih (Misli, julij – avgust 2019, stran 53) je povedano, kako je Franc Fekonja v temni noči pripeljal Franka v taborišče v Avstrijo, kjer sta bila Frankova starša Matilda in Franc Kovačič. Frank je še obiskal Franca Fekonja v bolnišnici, kjer sta se pogovarjala, kateri od njiju se bo prej poslovil s tega sveta in počakal na drugi strani. Na praznik sv. Frančiška Asiškega, v petek, 4. oktobra, sem mu p. Ciril podelil zakrament sv. maziljenja. Ob njem so bili mama Matilda, brat Stephen z ženo Jovito in hčerko Cloe ter p. Ambrož Mušič iz Ljubljane in Marija Anžič. Zapeli smo mu pesem Marija, pomagaj nam sleherni čas. Frank je bil nadarjen fant. Na univerzi Monash je začel s študijem medicine, a ga je po dveh letih prekinil in nato na isti univerzi z odliko končal študij Bachelor of Science. Pogrebni obred je bil v kapeli pokopališča Boyd Chapel, Springvale Botanical Cemetery v ponedeljek, 14. oktobra. Molitve zanj je imel tam p. David in vodil molitve ob grobu. Sožalje mami Matildi in očetu Francu, bratu Stephenu z ženo Jovito z otroci: Vincent, Jake in Cloe.

MARIJA PONGRAČIČ roj. HORVAT je umrla v ponedeljek, 7. oktobra 2019, v Kingston Centre, Cheltenham, kjer sem jo p. Ciril obiskal in sva v pogovoru obujala prehojene življenjske poti. Ko je sosedka videla, da sva molila, je še ona prosila za sveto obhajilo. Tako sem dejal Mariji, da je tukaj misijonarka. Rojena je bila 1. aprila 1933 v vasi Črenšovci v Prekmurju. V Avstralijo je prispela leta 1957 in se 4. junija 1960 poročila s Francem Pongračičem, doma iz Šmartna na Pohorju, blizu Slovenske Bistrice. Rožni venec in pogrebno mašo sem daroval p. Ciril v cerkvi St. Peter's Catholic Church v Claytonu v petek, 18. oktobra. Pokopana je na pokopališču Springvale Botanical Cemetery v grob moža Franca, ki je umrl 18. januarja 2015 (Misli, januar – februar 2015, stran 45). Sožalje hčerkama Helen in Silviji ter sinu Stanislavu (Stanu) z družinami ter sestri Terezi Prosenak in družini.

**Večni in usmiljeni Bog
naj vsem pokojnim nakloni
srečo blažene večnosti.**

pater Ciril

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
Mail: darko.znidarsic@parracatholic.org

Slovenian Mission Sydney

»GOSPOD, KAJ HOČEŠ, DA STORIM?«
»PRIDI K MENI!«

Na praznik sv. Frančiška Asiškega ali na najbližjo nedeljo imamo pomenljivo Božjo besedo in seveda Gospodovo povabilo. Frančišek, ki mu v mladosti ni nič manjkalo, pa ni imel tolikih (berimo še: pametnih) pripomočkov, kot jih imamo mladi in mladi po srcu dandanes, nas do danes nagovarja kot zdrav, živahen mladostnik, željan pustolovščin, tudi človek, ki sreča prvo ljubezen in simpatije. Kot mladostniki doživijo razočaranja, preizkušnje, Frančišek obojih prav tako ni imel malo. Še mi tolikokrat ne vemo drug za drugega, pa celo tega kdaj ne vemo, kaj se dogaja za nami, za našim hrbtom... V življenju svetih mož in žena, pa znamenitih Slovencev in ali še drugih ljudi prav tako večkrat ne vemo, kaj vse so doživeli, kako so šli skozi velike preizkušnje. Potem moramo pa za članek v šoli, za članek v časopisu ali na spletu opisati življenje nekoga kratko in jedrnato. Križ stoji, križi ostajajo, preizkušnje in stiske doživljamo ali jih kdaj povzročimo sami. Še več pa je v življenju lepega, naj bo še tako težko, in to Frančišek udejanja. Frančišek in bratje prinesejo veselje, čeprav jih v začetku zelo čudno

gledajo, večkrat doživijo nerazumevanja. Potem šele jih sprejmejo za svoje. Dolgo je trajalo. Mi pa hočemo večkrat kar takoj doseči čudeže ali uspehe.

Frančišek večkrat sprašuje Gospoda v molitvi in samoti: »Gospod, kaj hočeš, da storim?« Večkrat ni odgovora. Tudi mi ga dolgo ne najdemo. Toda v srcu, ali v soljudeh, v katerih prepoznamo Gospoda, slišimo notranji glas: »Pridi k meni!« Pridi k meni, kakršenkoli si že! Saj Gospod »ne ostane dolžan« (papež Frančišek) in »večkrat isti Gospod zelo potrpi z nami« (prav tako misel papeža Frančiška). Gospod nas vabi, kakor je povabil celo cestnarja Mateja. Prihaja, ker se hoče usmiliti in je usmiljen kakor Oče. Tako smo našli odgovor in odgovorimo sedaj Gospodu, ki nas kliče in vabi. »Če so drugi zmogli, zakaj ne bi poskusil še ti?« (sv. Avguštin)

(Iz homilije srebrnomašnika p. Darka v Adelaidi, 6.10.2019)

Wollongong - Figtree, 8.9.2019.

**»SREBRNOMAŠNIK, BOD,
POZDRAVLJEN...«**

Slavja se še nadaljujejo, počasi, pa vztrajno. »Leto je še dolgo, ni se treba bati,« je pomenljivo dejal ob svoji srebrni maši pred štirimi leti g. Štefan Krampač. Le videli se še nismo v naši Avstraliji, ker je na župniji Radenci prav tako sam. Počasi, pa vztrajno. Bog daje čas, le mi ga prav uporabimo, in za vse bo pravi čas.

Na mali šmaren, 8. septembra popoldne, sem daroval srebrno mašo v naši cerkvi vseh svetih **v WOLLONGONGU – Figtree.** Srebrnomašnika je pozdravil predsednik Kluba Planica Ivan Rudolf. Somaševal je hrvaški pater Jerko Kolovrat, frančiškan, lanski novomašnik, iz splitske province, ki je nadomeščal p. Iva Tadića v Wollongongu. Večerjo so pripravljali Ema Mailow, Franc in Lefta Tehovnik in Peter Stepančić. Bog povrni vsem tem, Ivanki Jaušovec, ki je poskrbela za čudovito torto, in še drugim, ki ste pripomogli k lepemu slavlju. Na torti je bila prekrasna grafika, iz sladkorja, narejena po sliki na srebrnomašnikovi

podobici. Čudovite so umetničine roke, čudovit si Ti, Gospod, v tako preprostih in pridnih ljudeh, ki gradijo živo občestvo. Včasih z zadnjimi močmi!

Lepo je bilo romanje v MARIAN VALLEY, kjer smo se zbrali rojaki iz Kraljičine dežele, Viktorije, Južne Avstralije in iz NSW srebrnomašnik ob 10. obletnici kapelice Marije Pomagaj. Znamenje, ki ste ga domači rojaki pripeljali s Planinke in ga postavili ob vzhodu, nas bo spominjalo na pokojne rojake in tudi na znamenja ob poti na Božjo pot doma. Lepšega koščka doma nimamo daleč nikjer takole. Naslednje leto ali pa na naslednje romanje pojdite z nami še drugi, če vam je mogoče! Iz Sydneya smo šli dvakrat z avtobusom, veliko teh rojakov sedaj ne more več na dolgo pot, ste pa še drugi, ki vas bo očarala lepota tega milostnega kraja, zato nikar ne mečkajte. V Marian Valley je sv. maša med tednom vsak dan ob 9.00 dopoldne, ob sobotah ob 11.00 dopoldne, ob nedeljah ob 11.00 dopoldne in ob 4.00 popoldne, za

**Na mali šmaren, 8. septembra popoldne, sem daroval srebrno mašo
v naši cerkvi vseh svetih v WOLLONGONGU – Figtree.**

romarske skupine po dogovoru. P. Albert Wasniowski, tudi srebrnomašnik in sedaj provincial pavlincev in tamkajšnji prior, je povedal, da se je kljub gozdnim požarom tod okoli zbralo na glavnem žegnanju (teden pred nami) 180 ljudi, čeprav so morali romarski shod odpovedati. Prišel je škof Columba Macbeth Green kakor vsako leto in vodil bogoslužje.

V MELBOURNU smo praznovali v nedeljo, 22. septembra, somaševala sta p. Ciril in avstralski frančiškan p. Bob Matthews. Srebrnomašnika je pozdravil podpredsednik pastoralnega sveta Simon Grilj. Cerkev je bila polna do zadnjega koticčka in dvorana za družinsko kosilo prav tako. Naslednji dan smo obrnili številki 2 in 5, ker sem praznoval 52. rojstni dan. Bog povrni patru Cirilu in Mariji, rojakom, ki ste skuhali in spekli dobrote. Starih znancev je tudi v Melbournu še veliko in spodbujajmo se še naprej!

V ADELAIDI je občestvo manjše, toda prav prisrčno in stari znanci smo bili spet veseli skupaj. Zahvaljujem se Angeli Dodič

za dar srebrnomašniku in za tako skrbno organizacijo kosila in srečanja ter še drugim rojakom za dobro družbo, pridne roke in čudovite dobrote! Srebrnomašnika je pomenljivo pozdravil g. Ivan Burnik Legiša.

OSTALA JE ŠE CANBERRA: V nedeljo, 20. oktobra, ob 6.00 zvečer v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu. Zbralo se nas je 45 rojakov pri sv. maši v cerkvi in pri skupni večerji v dvorani, kjer smo si veseli podelili domače dobrote in razrezali torto. Srebrnomašnika sta pozdravila g. veleposlanik Jurij Rifelj in kot predstavnik občestva g. Cvetko Falež ml., njegovi vnuki pa so izročili šopek cvetja. Domači pevski zbor vodi Marija Urbas, ki je v četrtek potem, 24.10., praznovala svoj 90. rojstni dan, zato voščimo tudi njej iz srca. Marija pa bo najbolj vesela, če bomo zvesti Bogu in drug drugemu in tudi okrepili naše občestvo in cerkveni pevski zbor za naša mesečna nedeljska in praznična bogoslužja. – Bogu hvala po Mariji Pomagaj in Bog Vam povrni, dragi rojaki!

Canberra, 20.10.2019. Foto: Cvetko Falež ml.

MED NAMI JE (BILO)...

NA OČETOVSKI DAN smo se spomnili naših očetov pri sv. maši in jim voščili še potem v dvorani. »En štamperle« tudi ni manjkal, priporočamo se pa spet za kakšen kulturni program ali točko. Ko sem pred leti maševal še za Italijane, je gospa iz njihovega občestva redno poskrbela za kakšno prigodnico ali pesem ali kratek recital.

ZA ŽEGNANJE nas je obiskal pater AMBROŽ MUŠIČ, gvardijan našega samostana v Ljubljani, ki je vodil sv. mašo na našo žegnanjsko nedeljo, 29. septembra. Pater Darko sem blagoslovil zakonce jubilate, po sv. maši, ki smo se je udeležili polnoštevilno, pa smo se zbrali v dvorani h kulturnemu programu, ki sta ga povezovala Olga Lah in Mark Stariha, in kosilu, prijaviilo se nas je kar 283. Naš rojak Ivo Bavčar, ki bo kmalu dopolnil 90 let, in je bil dolga leta zvesta desna roka našim patrom, in p. Ambrož sta odkrila doprsni kip p. Valerijana v veži, p. Darko pa blagoslovil kip. Pater Ambrož je ganljivo predstavil zadnja štiri leta, ko je p. Valerijan bival v ljubljanski samostanski družini in se zahvalil našim rojakom za njihovo zvestobo, obiske, pisma in pozdrave, darove in tudi telefonske klice, ki so ga vedno znova osrečevali. Naš očka – očak ni bil pozabljen in vedno smo imeli drug drugega v srcih.

Patra Ambroža je Marijan Cesar popeljal na Blue Mountains, patra sva šla v mesto z ladjo – »Ferry-jem«, konzul Anthony Tomažin naju je naslednji dan popeljal v čudovit Nelson Bay, v sredo pa sva šla sama s p. Ambrožem še k rojakom v Wollongong. Mesto in tamkajšnji rojaki vedno znova navdušijo, žal pa je doma še mnogo naše gore listov, ki praktično ne poznajo tako lepega koticčka Avstralije ob našem lepem morju, vedo za Sydney, Melbourne, kenguruje, koale, pa za kakšne kače strupenjače, potem se pa neha. Mi pa ne tako, temveč moramo poskrbeti za doživetja in skrbeti, da smo si »z roko v roki« – v navezi. Tudi rajniki naš očak pater Valerijan bo veliko bolj vesel, ko bo njegovo občestvo, ko bodo zlasti mlajši rodovi bolj navzoči in bodo več sodelovali, ne samo enkrat ali dvakrat na leto ali nekateri po dolgem času. Zaveza, ki opominja in opogumlja!

Podjetje WJ Sanders v Marrickvillu prav zdaj obnavlja križ za procesije in veliko monštranco, ki jo bodo na novo pozlatili. Stroški so zelo veliki, zato vabimo dobrotnike, tudi tiste, ki v Merrylands ne prihajate redno. Nekaj sredstev smo že nabrali, nekaj bi jih pa še potrebovali. Za sklad p. Valerijana smo zbrali veliko vsoto in bomo lahko še kaj napravili. Kip p. Valerijana in relief, ki ga bomo odkrili na pokopališču, pa sta že srečno plačana.

**Pater Darko Žnidaršič,
pater Ambrož Mušič in Jerica Grželj.**

Žegnanje v Merrylandsu *Martha Magajna*

Somaševala sta pater Darko Žnidaršič in gvardijan frančiškanskega samostana v Ljubljani pater Ambrož Mušič, ki je zadnjih nekaj let skrbel za našega patra Valerijana Jenka. V procesiji so prišli naši zakonski jubilaranti in za njimi ministranta in duhovnika v spremstvu narodnih noš.

Po končanem svetem opravilu so zakonski jubilaranti z obema patroma obnovili zakonske obljube. Med obljubami sta Mirjam in Henry Stariha predvajala video s poročnimi slikami vseh jubilarantov in s sedanjimi slikami.

Pri sveti maši sta prepevala skupaj mešani pevski zbor in pevci zbora Južne zvezde pod vodstvom Uroša Ergaverja, za glasbeno spremljavo na orglah pa je poskrbel Damijan Nemeš, ki nas vedno ganljivo očara s svojim igranjem.

Z velikim ponosom in hvaležnostjo moramo pohvaliti našo "mlado generacijo avstralskih Slovencev", ki jih imenujemo "druga generacija", in njihove otroke, tako imenovano "tretjo generacijo", ki so z neizmernim trudom in domiselnostjo uspešno organizirali po sveti maši proslavo. Ta prireditev je bila krona večmesečnega načrtovanja, dogovorov, priprav in na koncu trdega dela na vseh področjih proslavljanja naših zgodovinskih dogodkov. Vsa čast "našim mladim", ki so v preteklem letu napravili veliko več, kot smo kdajkoli pričakovali.

Koga naj najprej pohvalimo, potem ko so tako številni mladi ljudje tako veliko delali? Družinska imena, ki jih poznamo že iz prve generacije, kot so Stariha, Konda, Bavčar, Modrijančič, Kobal, Car, mladi, ki nadaljujejo delovne tradicije svojih staršev, ki so bili

**Pripravljalni odbor
slovesnosti za žegnanje.**

Organist Damian Nemeš

Olivia Murko, mlada tehnična strokovnjaka Jordan Covich in Andrew Šuber ter Jessica Murko.

graditelji naše cerkve, našega misijona in skupnosti. Koordinatorica vseh dejavnosti in slovesnosti je bila Olga Lah, ki je kot izvrstna organizatorica pripravila že več prireditev.

NAŠI ZAKONSKI JUBILANTI: Ivan in Marija Žic - 66 let, Štefan in Ana Šernek - 62 let, Angelo in Marija Deskovič - 60 let, Janez in Neva Janz - 60 let, Ivo in Teja Bavčar - 59 let, Stanko in Marija Kolar - 58 let, Štefan in Helena Zadravec - 56 let,

Glavna organizatorja prireditve, Olga Lah in vicekonzul RS Mark Stariha.

Albin in Angela Sedmak - 50 let,
Mark in Irena Stariha - 35 let,
Uroš in Elizabeth Ergaver - 15 let (nista na fotografiji spodaj).

Ob koncu svete maše smo pogledali video o naših jubilarjih, v dvorani pa še en film o gradnji cerkve in dvorane in o vlogi, ki jo je odigral pater Valerijan pri gradnji našega slovenskega občestva v Sydneyu in drugod. Po končanem

bogoslužju v cerkvi smo se napotili v lepo okrašeno dvorano, ki jo je pripravila naša mlajša generacija. Na pogrnenih mizah nas je pričakalo cvetje in domače pecivo, ki so ga pripravili predvsem naši starejši rojaki - mladi po srcu. Drugi del prireditve - proslavo - sta pričela glavna organizatorja Olga Lah in Mark Stariha. Olga Lah je pozdravila vse navzoče goste, med njimi patra Ambroža Mušiča, veleposlanika Republike Slovenije g. Jurija Riflja s soprogo in hčerko, častnega konzula Republike Slovenije v NSW g. Anthonyja Tomažina, zastopnike slovenskih organizacij in vse naše generacije avstralskih Slovencev, ki jih je povezal globok občutek hvaležnosti in ljubečega spomina na človeka, ki nam je bil dolga leta duhovni oče, voditelj, svetovalec in pomočnik v sili in potrebi, pokojni pater Valerijan Jenko.

Tako Olga kot Mark sta povedala zbranim svoje spomine na našega plemenitega očaka:

Dear Parishioners of St Raphael and guests....

Welcome to this special occasion, one in which we celebrate the 50th Anniversary of the founding of our spiritual home, St Raphael. We will also acknowledge its founder, Father Valerijan Jenko, by the unveiling of a bronze statue in his image, in our hall foyer.

The coming year will be a celebration of many 'firsts'. The first celebration of Holy Mass, the first wedding,

Naši jubilarji z narodnimi nošami.

the first christening in our congregation. The plans for the building of our new church and hall were underway 50 years ago. Our congregation was filled with goodwill, excitement and motivation to fulfil the dream of having our own Slovenian church...., our own Slovenian 'heart of the community'. The community was young and enthusiastic. Many hard working hands donated their skills and toiled to create and build our spiritual home.

Today we remember and honour the young and visionary leader of this community... the much loved Father Valerijan Jenko. He was a God sent gift to all of us. He had the vision to dream. He had the courage and wisdom to plan, build and give form to his dream. He had the heart to lead and motivate all of us, who shared his dream. Father Valerijan was humble, meek and mild on the surface. But he had a passion burning within him to care for our spiritual needs and our welfare needs.

In Sydney, he was the first person many new settlers from Slovenia, called upon for help. He found accommodation for many, provided free board and food for those in need, until they could stand on their own two feet. He was the hands, voice and love of God, expressed in many different ways.

He touched our hearts in different ways. He held the hand of those who were sick and dying. He instilled the love of God and the Catholic teachings into the hearts of our community.

Today, we will honour our remarkable Father, by unveiling a bronze bust, by Stane Kolman. In November, we will dedicate a Memorial Stone in his honour, at Rookwood Slovenian Lawn 2. But above all, we will cherish his memory in our hearts.

Written and presented by Olga Lah

Zvrstili so se še govorniki. Pater Ambrož je govoril o zadnjih letih, ki jih je pater Valerijan preživel v frančiškanskem samostanu v Ljubljani, blizu svoje družine, o njegovi navezanosti na njegovo avstralsko čredico, o njegovem veselju, kadar je dobil obiske ali pisma in včasih tudi denar, ki ga je s ponosom prinesel predstojniku z besedami: »To je pa dar mojih ljudi, pa za maše...«

Slovenski veleposlanik je povedal, da patra Valerijana ni osebno poznal, vendar je slišal tako veliko o njem, da mu je povsem jasno, kako velik vpliv ima lahko tak čudovit človek na skupnost, ki je daleč od svojih korenin. Po končanih sprejemnih govorih je združeni pevski zbor na odru zapel pesem, ki smo jo že lani posvetili patru Valerijanu:

»Kadar bom vandral, zadnjič v življenju, ko bom za vedno tiho zaspal...«

V veži dvorane so se zbrali zastopniki naše skupnosti, ko smo odkrili doprsni kip p. Valerijana, ki je bil skrit pod rdečim prtom.

Naši mladi tehnični

Po odkritju in blagoslovu kipa patra Valerijana.

**Klemen
Popit and
Malči Turšič
iz slovenske
slašičarne
v French
Forest -
De Toni
Patisserie**

strokovnjaki so dogajanje neposredno prenašali na veliko platno na odru dvorane, da smo lahko vsi navzoči spremljali odkritje kipa in blagoslov »v živo«.

Spomenik sta odkrila pater Ambrož Mušič in zastopnik naše slovenske skupnosti Ivo Bavčar. Navzoči so bili: pater Darko Žnidaršič, veleposlanik RS g. Jurij Rifelj, častni konzul RS v NSW g. Anthony Tomažin, vice-konzul RS Mark Stariha ter zastopnici občestva Sonja Fisher in Klara Brcar. Pater Darko Žnidaršič je kip p. Valerijana blagoslovil.

Po odkritju spomenika smo se spet zbrali v dvorani k dobremu domačemu kosilu. Mlade gospodinje so se veliko naučile od slovenskih mamic in jedilnik je bil pravi, slovenski, svinjska pečenka, pečen piščanec, pražen krompir, kot ga znajo napraviti samo Slovenci, gobova omaka, zeljna solata in in še nekaj avstralskega - mešana zelenjavna solata. Družina Gojak že nekaj generacij oskrbuje sveže in prekajeno meso in mesne izdelke, tokrat so nam pripravili svinjsko pečenko po nabavni ceni. Oglasite se pri njih, ko kaj potrebujete. Gojakovi so vedno dobrotniki naše cerkve in misijona sv. Rafaela v Merrylandsu.

Po kosilu pa še presenečenje. Na mizo so prinesli poslastico - pravo, pravcato prekmursko gibanico, za vsakega velik kos, zraven pa slastno orehovo potico, tako okusno, da bi jo angelčki jedli. Poslastice sta pripravila Klemen Popit and Malči Turšič iz slovenske slašičarne v French Forest - De Toni Patisserie in sta jih za to priložnost darovala slovenski cerkvi

in njeni skupnosti. Prekmurske gibanice nismo jedli, odkar so nam jo postregli v Slovenia House med olimpiado v Sydneyu, sedaj pa jo lahko kupite v slašičarni De Toni Patisserie v French Forest (www.detoni.com.au).

Proslava je šla proti koncu in mladi delavci so se lotili pospravljanja. Veliko dela je bilo in bili so preveč zaposleni, da bi jih lahko izvabili iz kuhinje in se jim zahvalili. Hvala vam za odlično organizirano srečanje in lepo popoldne!

ZAHVALE

Hvala še enkrat našemu ljubemu patru Valerijanu, ki je bil več kot 50 let naš angel varuh in nas je vse vodil po pravih poteh. Hvala vsem patrom in sestram redovnicam, ki so mu skozi vsa ta leta pomagali pri njegovem težkem in plemenitem delu. Hvala posebno patru Darku, ki sam nadaljuje njegovo delo, ki postaja vse težje, saj vsako leto izgublja več pomočnikov. Hvala patru Ambrožu Mušiču, ki nas je počastil s svojim obiskom ob tem posebnem času in dogodku. In še posebej hvala častnemu konzulu Anthonyju Tomažinu, ki je patru Ambrožu omogočil to potovanje - finančno. Hvala Vesni Poch, ki je okrasila cerkev in dvorano s cvetjem. Hvala vsem, ki ste prispevali, nekateri denar, drugi svoje delo in trud, mnogi oboje, med nami ste tudi tisti, ki spremljate naše delo z molitvijo. Samo z vašo pomočjo smo lahko uspešno napravili ta veliki projekt. Hvala pevcem, bralcem, organistu Damianu in gospodinjam, ki ste darovale pecivo, ki ste ga našli na mizah že pred kosilom. Hvala vsem, ki ste pripravljali in delali več mesecev, da ste izpeljali ta projekt in tudi vsem, ki ste že več dni pred slovesnostjo pripravljali dvorano za tako veliko množico ljudi ter vsem, ki ste dvorano pospravili. Hvala mladim gospodinjam, ki ste pripravile hrano in še posebej hvala tistim mladim iz tretje generacije, ki smo jih še pred kratkim videli kot majhne otroke, pa ste medtem neopazno zrasli in ste nam vljudno in spretno postregli kosilo. Neverjetno! Bog vas blagoslovi!

SYDNEY – MERRYLANDS

SV. RAFAEL

NA PRAZNIK SV. RAFAELA, V NEDELJO, 29.9., SMO ZAČELI OBHAJATI NAŠ ZLATI JUBILEJ NAŠEGA MERRYLANDSA IN CERKVE SV. RAFAELA.

Naš jubilej bomo časovno še razširili v naslednja leta, do 2023, ko bomo praznovali 50-letnico blagoslova naše cerkve. Obletnica naše prve cerkve je na Silvestrovo, 31.12., na novo leto 1970 pa sta p. Valerijan in p. Bazilij darovala prvo sv. mašo še v stari cerkvi. S provincialom avstralskih frančiškanov p. Phillipom Miscamble-om sva se dogovorila, da nas bo obiskal v novem letu in maševal za nas v spomin na prvi blagoslov in obisk, ko bo mogoče (datum bo še določen). Ob primernem času ali naslednje leto za žegnanje bomo povabili našega škofa msgr. Vincenta Longa iz Parramate, da bomo še z nadpastirjem obhajali daritev naše zahvale. Prihodnje leto načrtujemo spet birmo in že sedaj povabim kandidate in njihove starše, da se prijavite. Nauk in birmo bomo imeli, če bo dovolj kandidatov, sicer pa naslednje leto, 2021.

NA PRAZNIK VSEH SVETIH, 1.11., bosta SV. MAŠI OB 9.30 DOPOLDNE IN OB 7.00 ZVEČER. Ob 8.45 zjutraj bomo molili dva dela rožnega venca za naše rajne in prav tako v soboto, 2.11., ob 8.45, na dan spomina vseh vernih rajnih.

NA DAN SPOMINA VERNIH RAJNIH so SV. MAŠE ob istih urah kakor na praznik, ob 9.30 DVE SVETI MAŠI ena za drugo in tretja ob 7.00 zvečer.

PRVO NEDELJO V NOVEMBRU, 3.11., SE BOMO SPET ZBRALI K SV. MAŠI V ROOKWOODU v kapeli Kristusovega vstajenja v Mavzoleju. Molitve na starem slovenskem pokopališču so ob 9.00 popoldne, na novem pokopališču pa po sv. maši. Takrat bomo odkrili relief +p. Valerijana Jenka OFM OAM na pokopališču. Ta relief je zadnje delo akademskega kiparja Staneta Kolmana iz Zgoše pri Begunjah na Gorenjskem.

ZAHVALNO NEDELJO obhajamo naslednjo nedeljo, 10.11. Sv. maša je kot običajno.

MIKLAVŽ nas bo obiskal prvo nedeljo v decembru – 1. DECEMBRA – 1. ADVENTNO NEDELJO. Pomagajmo mu pripraviti darila in osrečimo s svojo dobroto še koga.

NA BOŽIČ bosta sv. maši kot običajno: POLNOČNICA (opolnoči) in druga sv. maša ob 9.30 dopoldne.

WOLLONGONG – FIGTREE – CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, od aprila do vključno septembra pa ob 4.00 popoldne.

ŽEGNANJSKA IN ZAHVALNA NEDELJA bo v nedeljo, 10.11., ob 5.00 popoldne. V decembru bosta sv. maši v nedeljo, 8.12. (2. adventna nedelja), ob 5.00 popoldne, in na sveti večer, 24.12., zgodnja božična polnočnica ob 8.00 zvečer.

Na novo leto, 1.1.2020 bo sv. maša ob 5.00 popoldne, potem pa redno vsako 2. nedeljo v mesecu: 12.1., 8.2., 8.3.2020, ob isti uri.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu ob 6.00 zvečer, v zimskem času pa ob 5.00 popoldne. V oktobru smo veseli praznovali SREBRNO MAŠO P. DARKA. V novembru je sv. maša kot običajno, 17.11., ob 6.00 zvečer, takrat je naša žegnanjska in zahvalna nedelja in spominjamo se naših pokojnih. V decembru sta sv. maši v nedeljo, 15.12., in potem na božič, 25.12., obakrat ob 6.00 zvečer.

V letošnjem zimskem času je bil obisk pri sv. mašah zelo majhen. Nekateri smo se srečali doma v Sloveniji, včasih kdo manjka zaradi bolezni ali drugih okoliščin. Zato se potrudimo za udeležbo sedaj, ko je topleje in je dan daljši, pa za odnos, ki ga imamo do Gospodove evharistije – svete maše, odnos do slovenske skupnosti in vernega občestva, ki ga gradimo. Pater se pripeljem za slovensko Božjo službo skoraj štiri ure daleč, skoraj 300 km tja in še toliko nazaj. Pater Valerijan in njegovi sobratje so opozarjali na to, sestra Francka je opozarjala na to, jaz moram opozarjati zdajle. Naj bo v razmislek in spodbudo.

NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša bo zadnjo nedeljo v decembru, 29.12., na praznik sv. Družine, ob 6.00 zvečer. Za druga bogoslužja in srečanja se dogovorimo.

CORNUBIA – PLANINKA, QUEENSLAND

Sv. maša na Planinki bo v nedeljo, 5.1.2020, ob 10.30 dopoldne in nato prigrizek. To bo tudi zadnja sveta maša na Planinki, ker so prostori in zemljišče sedaj prodani. Leta se nabirajo, skupnost se manjša, vzdrževanje postaja vse težje, komunalni stroški so visoki in ne gre več. Tudi pri Božjih službah nas je vedno manj, mlajših rodov pa praktično ni blizu, redko kdo.

Romanje v Marian Valley bo septembra 2020 kakor običajno. Za druga srečanja in bogoslužja se dogovorimo, da se srečamo vsaj v božičnem in velikonočnim času.

SV. KRST: REMI GLUŠIČ, Erskine Park, NSW. Oče Andrew Glušič, mati Lauren Spicak. Botri so Nicole Spicak, David Walton, Gavin Jedrzejczyk in Megan Walker. Merrylands, Sv. Rafael, 13.10.2019.

NAŠI POKOJNI

ALOJZ SLUGA je umrl v sredo, 21.8.2019, v Malabaru, NSW. Rodil se je 17.8.1931 v Sabonju pri Ilirski Bistrici, staršema Jožefu in Mariji, rojeni Božič. V kmečki družini so bili štirje otroci, dve dekleti in dva fanta. Alojz je služil obvezno vojaščino in v svojih zgodnjih dvajsetih letih že prišel z letalom v Avstralijo. Šest mesecev je sekal sladkorni trs v Queenslandu. Nato je odpotoval v Sydney, kjer je 40 let delal v podjetju ICI. Žena Marija Hrvatini je prišla kmalu za Alojzom in oktobra 1954 sta se poročila. Lojze je bil dober človek, priden delavec in dolga leta pevec v moškem pevskem zboru Kluba Triglav. Skupaj so nastopali v Operni hiši v Sydneyu in tudi na turneji po Sloveniji leta 1982. Lojze zapušča ženo Marijo, sina Eddieja in hčerko Marizo, pet vnukov in veliko prijateljev in vsi bodo očeta in starega očeta zelo pogrešali. Pogreb je bil v petek, 30.8.2019, v župnijski cerkvi sv. Andreja v Malabarju, NSW. Alojz počiva

na pokopališču Botany.

JOŽE FIŠER je umrl v soboto, 31.8.2019 zvečer v bolnišnici Braeside, Prairiewood, NSW. Rodil se je 14.1.1944 pri Sv. Andražu nad Polzelo. Leta 1966 sta se v Mariboru poročila z Danico Krstović in decembra 1969 sta prispela v Avstralijo. S prijatelji Hildo in Dolfijem so najeli skupaj hišo v Homebushu in kasneje v Marrickville-u, dokler si nista ustvarila doma v Lansvale-u, na zahodni strani Sydneya. Kasneje sta si postavila hišo v Greenfield Parku, kjer sta ostala zadnjih 30 let. Oba sta bila ustanovna člana Kluba Triglav in sodelovala v vseh osnovnih dejavnostih kluba. Jože je bil dolga leta blagajnik kluba, oba z Danico sta bila v folklorni skupini, v klubski Igralski družini, Jože je tudi prepeval v pevskem zboru Triglav in z njimi nastopal v Opera House. Več let je bil zvest balinar, prihajal teden za tednom do svoje bolezni. K pogrebni obredni so se zbrali v ponedeljek, 9.9.2019 v kapeli Guardian Funerals v Pinegrove-u. Nato je bil pokojnik upepeljen.

SILVIA VINCENCIJA ŠUBIČ roj. PROT je umrla v bolnišnici Fairfield v torek, 17.9.2019. Rodila se je 2.7.1938 na Muti na Koroškem. Trinajstletna je šla služiti na kmetijo v Remšnik. Kasneje se je zaposlila v Mariboru in nato v Salzburgu v Avstriji, kjer je spoznala svojega moža Svetozarja Johna Šubiča in leta 1965 sta se poročila v Salzburgu. Naslednje leto je družina pripotovala v Avstralijo in se naselila v Sydneyu. Silvia je trdo delala za vsakdanji kruh svoje družine, doživela veliko križev in težav in več let nosila križ bolezni, vendar je imela močno voljo. Zadnji dve leti in pol je preživela v Prestons Lodge Nursing Home. Silvia zapušča sina Ljuba Johna z njegovo ženo ter vnuke Lachlana, Keely in Tegana. Mož Svetozar je umrl pred štirimi leti. K cerkvenemu pogrebni obredni smo se zbrali v petek, 20.9.2019, na pokopališču Kemps Creek, kjer je tudi pokopana.

GEDEMINAS UMBRAZUNAS je umrl v četrtek, 26.9.2019 zvečer v bolnišnici v Concordu, NSW. Rodil se je v kraju Mazeikai v Litvi 21.11.1920. Po poklicu je bil administrator. Njegova žena je Marija Umbrazunas, rojena Klakočer, hčerka našega dolgoletnega

organista in zborovodja Ludvika Klakočerja (+ 1986). Gedeminas je bil kljub svojim visokim letom čil skoraj do zadnjega. Po nesrečnem padcu je bil prepeljan v bolnišnico, kjer je doživel. V bolezni je prejel zakramente. Gedeminas poleg žene Marije zapušča sina Georgea, hčer Jamie, vnuke Jamesa, Emily in Gabrielle, brata Georgea in njegovo družino ter svakinjo Ireno Grassmayr in družino. K cerkvenemu pogrebu smo se zbrali v kapeli na Rookwood Memorial Gardens – South Chapel v četrtek, 3.10.2019. Nato je bil pokojnik upepeljen.

NADA MRŠNIK je umrla 2.10.2019 v Calvary Ryde Retirement Community v Ryde-u, NSW. Rodila se je 20.5.1924 v Ilirski Bistrici. Po končani šoli v domačem kraju je obiskovala šolo Notre Dame v Trstu. V Avstralijo je prišla leta 1951. Z veliko ljubeznijo in predanostjo je skrbela za svojo družino in bila povezana z našo slovensko skupnostjo. Delala je v psihiatrični bolnišnici v Gladesvillu in pomagala še drugim, zlasti prijateljski družini, ki ji je varovala otroke. S svojim svetlim zgledom, molitvijo in delom in kot pokončna, ponosna Slovenka je bila priljubljena med svojimi najdražjimi in med prijatelji. Redno je prihajala v naš Merrylands, dolga leta prala in likala oltarne prte in cerkveno perilo, dva prta je darovala sama. Zadnjih pet let je živela v domu počitka v Ryde-u. Nada zapušča sina Anthonyja (Dennyja) z ženo Carolyn, vnuka Luka in Natasho. Njen brat Robert, ki je tudi živel v Avstraliji, je umrl pred mesecem dni. Pogrebno sv. mašo za pokojno Nado v župnijski cerkvi sv. Karla Boromejskega v Ryde-u in pogreb 11.10.2019 je vodil domači župnik p. Greg Morgan FMVD (misijonar Božje besede). Pater Darko je somaševal, prebral evangelij in vodil slovenske molitve. Mami Nadi so v slovo spregovorili sin Anthony – Denny, snaha Carolyn, Garrick Fay in Jacqui Gleeson. Nada počiva na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

ANTON PIRNAR je umrl v nedeljo, 13.10.2019 popoldne v bolnišnici v Wollongongu. Luč sveta je zagledal 22.4.1933 v Grmovljah v župniji Škočjan pri Novem mestu. Poročen je bil z Marico, rojeno Jankovič, in je delal kot kmet doma v Corrimalu, oba z ženo sta

tudi dejavno sodelovala pri naših bogoslužjih v cerkvi vseh svetih, pri pevskem zboru in v slovenskem klubu Planica Wollongong. V dolgotrajni bolezni je prejel zakramente. Anton zapušča ženo Marico, sina Antona in tri vnuke, v Sloveniji pa sestro Meri in družino. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju – Wollongongu v četrtek, 17.10.2019 popoldne, cerkev je bila polna. Sin Anton je spregovoril očetu v slovo. Nato smo pokojnega pospremili na Božjo njivo Lakeside – Kanahooka.

IZIDOR KARBIČ je umrl v North Shore Hospital, St. Leonard, NSW, v ponedeljek, 7.10.2019 zgodaj zjutraj. Rodil se je 28.3.1933 v Orehku pri Postojni, v družini je bilo devet otrok. Komaj 14 let je bil star, ko mu je umrla mama. Pred prihodom v Avstralijo je bil zaposlen v Postojni in na Rakeku. Po poklicu je bil mehanik. Leta 1956 sta se poročila z Marto Barič. Izidor je bil po poklicu mehanik in je bil eden od ustanovnih članov Kluba Triglav, v katerem je potem dejavno sodeloval. Dolga leta je balinal, sodeloval kot član odbora, vodil košarkarsko mladinsko skupino in tudi sicer redno spremljal razna športna tekmovanja. Bil je zelo priljubljen in zgleden mož in oče med svojimi najdražjimi, prav tako med rojaki v vseh naših skupnostih. Izidor zapušča ženo Marto, hčer Sylvio z možem Rudolfom, hčer Suzano z možem Petrom, vnuke Kristino, Petra, Leona in Daniela in tri pravnuke, sestre Lidijo in Angelo ter svakinji Stano in Barico z družinami v Avstraliji. K cerkvenemu pogrebu smo se zbrali v torek, 22.10.2019 v Leppingtonu – Forest Lawn – North Chapel. Nato je bil pokojnik upepeljen.

JOŽEF SELES je umrl v Georges Hall-u, NSW, 15.10.2019. Rodil se je 21.4.1939 na Premu pri Ilirski Bistrici. Njegova žena Ana, rojena Bako, je doma iz Srema. Po poklicu je bil nadzornik v tovarni – »factory former«. Jože poleg žene Ane zapušča sina Martina z ženo Jaclyn, sina Antona, vnuke Jacoba, Nate in Evie in svojo sestro Dano, ki prav tako živi v Avstraliji. K pogrebnemu obredu smo se zbrali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v sredo, 23.10.2019, in ga pospremili na slovensko pokopališče sv. Rafaela v Rookwoodu. **pater Darko**

30 let naše molitvene skupine

Molitvena skupina Srca Jezusovega je bila ustanovljena v oktobru leta 1989. V četrtek, 24. oktobra, smo proslavili 30-letnico s sv. mašo v cerkvi sv. Rafaela ter veselim druženjem in kosilom v cerkveni dvorani.

Ko je bila leta 1989 na obisku s. Pavla Kaučič iz Melbourn, sva se pogovarjali še s prijateljico Tinco Papagna, kako lepo bi bilo ustanoviti molitveno skupino po zgledu medžugorskih dogodkov. Naš p. Valerijan je bil v tistem času na počitnicah v Sloveniji. Povedale smo s. Hilariji, da bi rade z molitveno skupino presenetile p. Valerijana. Ona nam je dovolila, da z molitvijo rožnega venca začnemo v četrtek. Fotokopirala sem še veliko drugih molitev in tako smo se začeli zbirati ob četrtkih. Sestra Hilarija je na začetku izpostavila na oltar Najsvetejše. Pozneje smo se po molitvi rožnega venca zbrali še k sv. maši.

Ker je molitev brez dobrih del mrtva, smo redno obiskovali bolnike in upokoјence v domovih za starejše, v bolnišnicah in tudi doma. Zelo prizadevne so bile Zofka

Brkovec, ki je sedaj že pokojna, Marija Matešič in Marija Modrijančič, ki so vse, ki so jih obiskale, tudi obdarile.

Organizirali smo veliko kosil za upokoјence in bolnike v cerkveni dvorani. Organizirali smo izlete in romanja. V tridesetih letih smo se vsi postarali, postali bolj okorni in bolehn. Zato je naših prireditev vse manj. Redno pa se še zbiramo k molitvam in k sv. maši ob četrtkih. Pohvaliti moram Ivanko Žele, ki že leta vodi molitev rožnega venca, če pa nje ni, pa poprime Liza Kociper.

Rada bi se zahvalila vsem kuharicam in kuharjem, ki so vrsto let poskrbeli za naša kosila. In rada bi čestitala vsem članom molitvene skupine ob naši 30. obletnici, posebej še tistim, ki so skupini ostali zvesti vseh 30 let.

In za konec naj rečem samo še to, da se vseh trideset let, karkoli smo delali, nismo niti enkrat skregali. Delali smo z Božjo pomočjo in pod varstvom sv. Rafaela.

Lepo Vas iz Sydneya pozdravlja,

Danica Petrič

Merrylands, 24. oktobra 2019: 30 let molitvene skupine.

St Raphael's in Merrylands celebrates 50 years

It is hard to believe that 50 years have already passed since 1969 when Pater Valerijan first built St Raphael's for Slovenian migrants to gather together for Mass in their very own church. Pater Valerijan realised that Merrylands would be a central location for everyone. In 1969 Pater Valerijan had the vision and determination to build a church community that would allow Slovenian migrants to practise their faith and to express their culture. He wrote to many real estate agents at the time with one of his eight possibilities fitting the requirements, St Stephen's Presbyterian Church on the corner of Warwick and Merrylands Road. From that point forward construction for a new church and hall commenced with an abundance of Slovenians and their families all volunteering to help whether it was through donations, labour or other assistance. Pater Valerijan was overcome with everyone's generosity. His wish to build a church and hall to act as a home away from home for our first generation of Slovenian immigrants became a reality. The years that followed saw a community grow and flourish together, many developing strong friendships and bonds through dances, choirs and picnics.

In honour of this significant anniversary, Slovenians gathered on Sunday 29th of September 2019 to celebrate the 50-year milestone with a Mass and ceremony including a bronze statue dedicated to our inspirational Pater Valerijan Jenko. This is a day I was really looking forward to due to its significance to our Slovenian community. As I entered the church for Mass, I was in awe of the enormous amount of people in attendance. The day commenced with the priests leading a procession around the church for all those wearing the national costume "narodna nosa" as well as all the couples celebrating their wedding anniversary which we traditionally celebrate on the feast day of St Raphael, September 29. The Mass was beautifully celebrated by Pater Darko and by Pater Ambrož who joined us from Slovenia. Pater Ambrož provided kind and compassionate

care for Pater Valerijan during his final years in Ljubljana.

The day's celebrations continued as we all made our way into the Pater Valerijan Jenko Hall enjoying some homemade cake and coffee as well the company of our fellow Slovenians, recollecting our own stories of Pater Valerijan. The day's program was organised professionally by Mrs. Olga Lah and Mr. Mark Stariha and was delivered poignantly. After listening to the heart-warming speeches of Pater Ambrož and Mrs. Olga Lah, a bust was unveiled in the foyer of the hall of our beloved Pater Valerijan. The unveiling was graciously done by Mr. Ivo Bavčar and Pater Ambrož with the assistance from members of the Embassy and Consulate of the Republic of Slovenia, Mr. Jurij Rifelj and Mr. Anthony Tomažin. During the unveiling, I was overwhelmed with nostalgia as I realised how the bust will now always remind us to remember our beloved Pater Valerijan each time we enter the hall. After the unveiling, a traditional Slovenian lunch was served which included pork, chicken, potatoes and cabbage salad. I was delighted to see so many of my 3rd generation Slovenians whole-heartedly assisting with the serving of lunch to each of the tables. It reassured me that our community will live on for another 50 years through the commitment and generosity of the Slovenian spirit in our youth. The incredible day was starting to come to an end and clean up was beginning, with an overwhelming number of 2nd and 3rd generation Slovenians lending a hand with packing away chairs, tables, cleaning the floor and other jobs that needed to be done. Thank you to everyone who made it such an amazing and memorable day. I am so proud and honoured to be a part of the Slovenian community that is so dedicated and talented!!

Dragi Pater Valerijan, zdaj je čas za počitek pri Bogu. Hvala za vse Vaše delo od začetka delovanja naše skupnosti leta 1969.

Jordan Covich (Grželj)

Voice of Slovenian Australians, 3rd

IZ KLUBA TRIGLAV MOUNTIES GROUP

Martha Magajna

PRIZNANJA SLOVENSKE SKUPNOSTI ZA LETO 2018, PODELJENA JUNIJA 2019

Klub Triglav Mounties financira prireditev, na kateri podelijo priznanja posameznim zaslužnim članom slovenske skupnosti, vendar se ne omejujemo samo na člane našega kluba, temveč so lahko predlagani zaslužni ljudje, ki se odlikujejo po svojem nesebičnem delu v katerikoli slovenski skupnosti, ali tudi ljudje slovenskega porekla, ki se odlikujejo s posebnim delom in dosežki, ki so v čast našemu slovenskemu rodu in imenu.

Naslednji nagrajenec, ki ga predstavljamo, izhaja iz slovenske skupnosti v Wollongongu in žal ni dočakal podelitve priznanja. Zvonku Grozniku je bilo podeljeno priznanje za njegovo življenjsko delo, vendar je umrl nekaj tednov pred svečanostjo. Namesto njega je prevzel priznanje in plaketo njegov sin Robert. Za njegovo požrtvovalno delo za ohranitev slovenstva, naše dediščine in kulture ga je predlagal Klub Planica Wollongong.

ZVONKO GROZNIK je bil rojen 10. avgusta 1931 v Ljubljani, mladost je preživel v Litiji. Po odsluženem vojaškem roku je v želji za boljšim življenjem leta 1959 pobegnil čez mejo v sosednjo Avstrijo, kjer se je poročil z Dragico Čoh in konec leta 1959 sta skupaj odpotovala z ladjo "Aurelia" v Avstralijo iz italijanskega pristanišča Genova. Po pristanku v Freemantle-u in po dveh mesecih v kampu Bonegilla se je Zvonko zaposlil v železarni v Port Kemblu in po krajšem času se jima je rodil sin Robert, pozneje pa še hčerka Silvija. Nekaj

let kasneje je Zvonko našel boljše delo v Tallawarra Power Station, kjer je ostal vse do upokojitve.

In 1959 Zvonko and Dragica joined the first Slovenian association in Wollongong, founded under the name "Danica". In 1970, the club got a new name, "Slovenian Australian Club Planica" and the same year Zvonko took over the presidential responsibility. He held this position for ten years until 1979, and during that time the club prospered under Zvonko's leadership. We remember his leadership in the organisation of two peasant weddings similar to the model of the "Ljubljanska kmečka ohcet". The first wedding in the year 1975 was a great success and put the Slovenians on the map of the whole Wollongong area. The second wedding in 1977, involved three couples, with the participation of Slovenian compatriots from Sydney and further afield. Folk dancing, a procession through the city in the national costumes and the performance by the singers of Triglav choir were highlights. The event was a great success and was reported in local and national press.

In 1979, Ivan Rudolf became president and Zvonko and Dragica were always ready to help while their health permitted. Four years later the Planica club acquired its own premises - bought the hall, the attached house and the church in Figtree, a suburb of Wollongong, where the Slovenian community could have divine services in their own church. Zvonko and Dragica contributed financially and for many years took care of the little church, making sure

it was always clean and decorated. Zvonko always liked to wear a national costume for special occasions and he was always available to help whenever needed.

Zvonko's wife Dragica died 20 years ago, in 1999, a tragic loss for Zvonko and his extensive family. Apart from his son and daughter, he proudly boasts a number of grandchildren and great-grandchildren. They brought a great deal of comfort to him, as they were all very attached to their grandpa.

Dear Zvone, the Slovenian community in Wollongong feels, that you truly deserve the recognition for all the efforts and work that you have been doing for many years, although sadly, posthumously. We all feel a great loss now that the Almighty took you to join your beloved Dragica. We recognise your contribution to our community and thank you for your selfless work. May you rest in peace, dear friend!

Ivan Rudolf in Robert Groznik

Naslednjo nagrajenko je za priznanje predlagal Slovenski misijon sv. Rafaela, Merrylands.

VESNA DONA MARIA POCH je dobila priznanje kot izredna prostovoljka leta za leto 2018. Rojena je bila v Fairfieldu v družini Marije in Mirka Lukežiča, dveh slovenskih priseljencev. Njen oče Mirko je doma iz Semiča v Beli krajini, Vesnina mati, Marija, rojena Verzel, je bila iz Maribora. Njena družina se je priselila v Avstralijo leta 1957. Mirko je devetnajstleten prišel v Avstralijo leta 1963. Z Marijo sta se srečala v Sydneyu na slovenskem plesu in

sta bila prvi par, ki se je poročil v slovenski cerkvi leta 1970 v Merrylandsu. Vesna in njen brat Karl sta dvojčka, rojena 14. aprila 1974, in imata še starejšega brata Paula, ki je rojen leta 1971.

The Lukežič children grew up engrossed in the Slovenian culture since birth, attending Sunday Masses at St Raphael's Slovenian Catholic Church in Merrylands, joining the Slovensko društvo National Dancing Group in the early 1980's & later joining the Triglav Club Slovenian National Dancing Group – with whom she performed at the Opera House in 1986 representing Slovenian cultural dance in Australia. Vesna attended Slomškova šola at St Raphael's Slovenian Catholic Church during her primary school years to learn the Slovenian language & culture, later attending the Saturday School of Languages at Bankstown Girls High from Years 7-12, graduating in 1991. Vesna's parents instilled a great love for Slovenia in her from birth. A passion for the beauty of Slovenia's landscape, culture, & people was embedded in her even more so on her first travels to Slovenia with her family in 1980 as a 6 years old child. In 1995 while on her third holiday to her beloved homeland, Vesna fell in love with a beautiful boy from her father's hometown – Semič, Bela Krajina – now her husband of 20 years, Igor Poch.

Since becoming a qualified florist in 1999

**Vesna Poch in Andrej Kralj,
namestnik vodje misije
Veleposlaništva RS.**

& to date, Vesna has often volunteered to create flower arrangements & decorations for St Raphael's Church on most special occasions, such as Christmas, Easter, special holy days, jubilees, etc. a number of times each year. She has also been a member of various Slovenian Youth choirs since 1984 such as Zarja, Južne zvezde & also the current Slovenian Senior Choir. Vesna was also a part of the Slovenian Drama Group from 2005-2007, which included acting in a lead role in the Slovenian play, Dve nevesti.

Vesna taught scripture and sacramental preparation in 2018 to holy communion students at St Raphael's Church (also introducing non-Slovenian children to our church). She has taught how to make "butarice" – a traditional Slovenian Palm Sunday craft, a number of times over the last few years, which she herself was taught at Merrylands during her youth. This year there were 30 participants from toddlers to grandparents who loved to learn this gorgeous Slovenian tradition. She has often baked biscuits for the Slovenian Church Sunday morning tea, along with her extended family to sell as a fundraiser for the community church. She constantly promotes Slovenia on social media, including sharing photos & doing live videos which have inspired many

friends of various backgrounds to list Slovenia as a must visit country on their next trip to European. Vesna hopes to continue inspiring her fellow Australians to fall completely in love with the beautiful & unique country & culture that is Slovenia!

REUNION TREH GENERACIJ 2019 V KLUBU TRIGLAV MOUNTIES

Poročilo in fotografije Martha Magajna

V nedeljo, 18. avgusta 2019, smo imeli v dvorani Kluba Triglav Mounties v St. Johns Parku tretje srečanje treh generacij slovenske skupnosti v Sydneyu. Prvo srečanje je bilo leta 2016, ko je bila predstavljena v Sydneyu knjiga Katarine Vrisk "Antologija slovenskih glasbenikov v Avstraliji" in na tem srečanju se je zbralo veliko število slovenskih izseljencev, ki so bili omenjeni v knjigi. Letos smo povabili k srečanju člane vseh generacij slovenske skupnosti v Sydneyu, ki so tako ali drugače sodelovali pri ohranjanju naše skupnosti in slovenskih korenin, naše dediščine, običajev, družbenih, kulturnih, športnih in drugih dogodkov.

Predsednik Triglava Peter Krobe se je zahvalil upravi matičnega kluba Mounties, ki s takimi prireditvami, kot je naš Reunion, spodbuja ohranjanje slovenskih narodnih vrednot. Pozdravil je vse navzoče in obljubil, da bomo še nadaljevali take

prireditve, ki povezujejo našo skupnost med seboj. Vabilu so se odzvali člani prve generacije, tisti, ki so prispeli v Avstralijo iz domovine Slovenije in katerih število se počasi manjša, prvič pa je njihovo število preseгло število druge generacije, tistih, ki so bili rojeni tukaj, a se še vedno zavedajo svojih slovenskih korenin. Z njimi so prišli njihovi

Peter in Ivana Krobe ter John in Lorraine Dean so zastopali upravo Mounties.

Tri generacije Gojakovih

**Branko Fabjančič, Mark Stariha,
Tania Smrdel in Irena Stariha.**

Srečen 90. rojstni dan, Tone Vrh!

Del mlade generacije je pokazal, da znajo tudi slovensko peti in so nas presenetili s pesmijo »Mi se imamo radi, radi, radi ...«

otroci - tretja generacija in dvorana je bila tako polna, da smo morali nekatere odbiti, saj ni bilo več prostora.

Del mlade generacije je pokazal, da znajo tudi slovensko peti in so nas presenetili s pesmijo »Mi se imamo radi, radi, radi ...«

Za dober začetek smo za vse navzoče pripravili kosilo po slovenskem okusu: kranjska klobasa s krompirjem in kislim zeljem, za izbiro pa je bila pripravljena tudi jed, ki so jo v domovini posvojili in danes ne manjka na nobenem slovenskem pikniku v domovini - čevapčiči na žaru. Oboje je za nas pripravil mesarski mojster David Gojak iz Haberfelda, ki je pred nekaj meseci dobil priznanje slovenske skupnosti v NSW kot podjetnik leta 2018. David je po svojem očetu Ivanu prevzel tradicijo, da oskrbuje slovensko skupnost z mesom in domačimi mesnimi izdelki, ki so najbolj primerni slovenskemu okusu.

Organizator, ki ima največ zaslug za veliko število druge in tretje generacije, Branko Fabjančič, je povabil znance in prijatelje z modernejšimi sredstvi obveščanja, ki jih starejši nismo tako navajeni, Facebook in druga družbena omrežja, elektronske naslove, in tako obvestil ljudi, ki jih nimamo v naših klubskih seznamih.

Fabjančičeva družina je imela isti dan tudi družinsko praznovanje. Tone Vrh, oče Brankove žene Julie, je praznoval devetdeseti rojstni dan. Poleg žene Marice in vseh treh generacij njegove družine so mu voščili številni prijatelji v klubu in ga obdarili z lepo torto.

Igral je ansambel »The Masters«. Starejši so z veseljem zaplesali, medtem ko so se mlajši rajši pogovarjali s prijatelji, saj se z nekaterimi niso videli že dolga desetletja ali več. Nekateri iz prve generacije so prišli v invalidskem vozičku in jih že dolga leta nismo imeli priložnost videti. Kako lepo je, če imajo taki invalidni ljudje

družino, ki jih pripelje na taka srečanja. Niso vsi tako srečni!

Proti koncu prireditve smo izžrebali lepe nagrade, ki so jih dobili srečni dobitniki. Srečke so dobili brezplačno vsi obiskovalci prireditve. Zelo smo bili veseli, da so se srečanja udeležili številni člani in prijatelji, ki so sodelovali pri gradnji našega klubskega doma, prostorov, balinišča, pomagali pri čiščenju, v kuhinji, na baliniščih, v pevskih zborih, igralski družini, folklorni skupini ali tudi obiskovali slovensko šolo še v stari stavbi kluba. Zavedati pa se moramo, da nas je vedno manj in da smo lahko hvaležni in z veseljem pozdravljamo vse, ki prihajajo na naše prireditve, saj tudi s tem pomagajo vzdrževati povezanost med nami in brez njih bi naše organizacije zamrle in nihče od nas ne bi imel priložnosti za stike in srečanja med prijatelji in znanci.

OBISKI

V petek, 24. avgusta, sta Jože in Slava Samsa pripeljala na večerjo in ogled v Klub Triglav sorodnike iz Slovenije. Iztok in Barbara Škerlič sta obiskala Avstralijo pred več leti, ko sta bila na poročnem potovanju in sta si takrat obljubila, da se bosta ponovno vrnila in si ogledala kaj več te naše lepe dežele. Tokrat sta pripeljala s seboj tudi svoja dva trinajstletna sinova, Rudija in Jureta, in družina je imela kar obsežen program, kaj vse si bodo ogledali, tako, da je za Sydney in okolico ostalo le

nekaj dni. Družina Škerlič živi v Kopru in so živ dokaz, da pridni in sposobni ljudje najdejo primerno delo tudi v domovini. Iztok Škerlič je direktor Javnega zavoda za spodbujanje podjetništva in razvojne projekte pri občini Izola, Barbara pa je vodja tržnih raziskav pri Atlantic Group, mednarodnem podjetju, katerega poslovno poslovanje vključuje proizvodnjo, razvoj, prodajo in distribucijo izdelkov široke porabe na trgu - v več kot 40 državah po vsem svetu. Oba mlada fanta pa sta me presenetila z angleščino, ki je bila vsaj enaka, če ne boljša, kot je moja. Veselilo nas je srečati take ljudi, ki so v čast in ponos naši mladi domovini.

OBISK Z UNIVERZE MARIBOR

Foto Martha Magajna in Alfred Brežnik

Med nami smo konec tedna, 24. in 25. avgusta 2019, pozdravili goste iz Slovenije: dekana Medicinske fakultete Univerze v Mariboru prof. dr. IVANA KRAJNCA, prof. dr. DUŠICO PAHOR in prof. dr. BREDO PEČOVNIK BALON.

Prof. dr. Breda Pečovnik Balon je predstojnica katedre za interno medicino na Univerzi v Mariboru in tudi koordinatorica za širitev mednarodne fakultetne mreže in sodelovanja med univerzami. V okviru programa »Teaching Mobility« jo je poslala v Avstralijo Evropska skupnost na izmenjavo učiteljev med univerzami in je zadnje tri

mesece predavala na University of Western Sydney v Campbelltownu in občasno tudi na TAFE (ljudska univerza).

Obiskovalci iz Maribora pred spomenikom Ivana Cankarja v Klubu Triglav.

Istočasno se je dogovarjala za vzpostavitev programa "Erasmus Plus", ki ga financira Evropska skupnost in omogoča nadaljno mednarodno izmenjavo učiteljev in po možnosti študentov med univerzami Avstralije in Evrope. Dogovori o izmenjavi učiteljev dobro potekajo in za zaključek dogovorov sta pretekli teden prispela v Avstralijo dekan mariborske fakultete prof. dr. Ivan Krajnc in pro-dekanica za raziskovanje prof. dr. Dušica Pahor, da bi podpisala ta sporazum z dekanom iz School of Medicine of University of Western Sydney v Campbelltownu. Prof. dr. Bredi Pečovnik je čas potekel in v sredo, 28. avgusta, so se vsi trije vrnili domov, potem, ko so si v nekaj dneh ogledali Avstralijo, kar je bilo mogoče. Na pomoč jim je priskočil bivši častni generalni konzul Republike Slovenije, Alfred Brežnik, ki jih je v petek popeljal okrog turističnih točk mesta Sydneya in okolice, v nedeljo pa jih je pripeljal tudi v slovensko cerkev sv. Rafaela in na Slovensko društvo Sydney. V soboto so na povabilo predsednika Petra Kropēja prišli na večerjo v Klub Triglav po končanem sobotnem balinarskem tekmovanju.

Po večerji so si ogledali prostore kluba, Blejsko sobo s slikovnimi posnetki lepot domovine Slovenije, se prerinili skozi razigrane otroke, ki so pred kipom Ivana Cankarja na dvorišču navdušeno igrali

nogomet in napravili še en spominski posnetek pred kipom Ivana Cankarja v kotu dvorišča - in nato smo se poslovili, z obljubo, da se vidimo še naslednji dan v Slovenskem društvu Sydney.

Gospod Alfred Brežnik je v nedeljo pripeljal goste k sveti maši v Merrylands in nato v dvorano patra Valerijana na kavo in pecivo. Pater Darko jih je lepo pozdravil in jim izrekel dobrodošlico, nato so se v dvorani srečali s Slovenci iz vseh koncev Slovenije. Mariborčani so svoj obisk slovenskih ustanov sklenili v Slovenskem društvu Sydney s kosilom, na katerega jih je povabil g. Brežnik. V prijetni družbi smo poslušali domačo glasbo, za katero je poskrbel ansambel "The Masters" in že je prišel čas za slovo. Olga in Jože Lah sta gospo Bredo odpeljala v začasni dom pri univerzi v MacArthurju, ostali pa so se odpravili z g. Brežnikom v hotel v mestu, mi pa vsak na svojo stran z željo, da bi te prijetne ljudi imeli še kdaj priložnost srečati.

OČETOVSKI DAN V KLUBU TRIGLAV MOUNTIES Nedelja 1. septembra 2019

Ni lahko praznovati praznikov, ki se na isti dan praznujejo vsepovsod. Danes imamo tako veliko izbiro. Mnogi se odločijo za praznovanje kar na domačem vrtu, saj dobri avstralski BBQ le malokoga razočara. Pogosto se zgodi, da otroci odpeljejo starše

v kako novo restavracijo ali izletno točko, še vedno pa nas je kar veliko, ki gremo praznovat

Obiskovalci iz Maribora z rojaki na Slovenskem društvu Sydney.

v naše klube ali društva, kakor smo navajeni že desetletja. V našem Klubu Triglav Mounties smo se že navadili, da moramo družinska praznovanja, kot je očetovski dan, rezervirati že več tednov prej, saj vedno zmanjka prostora. Tudi letos je bilo tako. Celo terasa zunaj ob otroškem igrišču je bila do zadnjega kotička polna. Za kosilo je bilo treba malo počakati, saj hrano v restavraciji Trigs pripravljajo sproti, da je vedno sveža in okusna, med čakanjem pa so si ljudje lahko postregli solate iz bogatega solatnega bara in se ohladili z brezplačnim kozarcem piva.

Tri generacije Pahorjevih

Mari Ostrič, sin Drago z ženo in otroki.

**Maida in Peter Babich
s sinovoma in družinama.**

Dvorana bi bila prenapolnjena, če ne bi otroci na hitro pobegnili na dvorišče, kjer so jih čakale razne aktivnosti, od gumijastega gradu, barvanja obrazov, prenovljeno otroško igrišče ali pa vedno popularno in enostavno brcanje žoge.

Naš klub je nekako v sredini narodnostno najbolj pestrega in pomešanega naseljenega območja Sydneya in okolice, veseli pa smo bili, da so si tudi številne slovenske družine pravočasno zagotovile prostor za praznovanje očetovskega praznika. Okoli vsake mize je bilo videti vsaj tri ali celo več generacij, po večino starih znancev - članov slovenskega Triglava, sinove, hčere, vnuke in družinske prijatelje. Poleg njih so bili številni ljudje drugih narodnosti, vseh barv in jezikov. Lepo je bilo videti zlasti najmlajše, ki so se tako složno igrali na igriščih, ne glede na to, kdo je kdo.

Sredi popoldneva smo imeli žrebanje srečnih vstopnic in izžrebane so bili darilne košarice z lepimi darili. Marko Krobe je bil eden od srečnih dobitnikov.

Dvorana se je po končanem kosilu počasi začela prazniti. Mamice in očetje z majhnimi otroki so se prestavili ven na igrišče, v dvorani pa so po večini ostali pri vsaki mizi po en ali dva para starih očetov in babic s prijatelji.

Težko je zadovoljiti vse generacije. Glasba, ki ugaja prvi generaciji in ki jo radi poslušajo ali zaplešejo ob njej, ne ugaja drugi ali tretji generaciji.

Za praznike, kot je očetovski dan, ko so v dvorani večinoma mlajše generacije, poslušamo največkrat modernejšo glasbo, ki pa nam, starejšim, ni preveč všeč. Včasih smo kar zadovoljni, kadar je odmor in se lahko pogovarjamo s prijatelji ali družino. In če je moderna glasba mladim tako bolj všeč, zakaj kako uro ali dve po kosilu poberejo otroke, ki so se najedli in naigrali in odidejo domov? Ko smo bili mi njihovih let, smo plesali do jutra... Kje je rešitev?

OBISK PATRA AMBROŽA MUŠIČA

Pokazali smo mu naš klub, opeke pri vratih kluba, ki jih je blagoslovil ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar, spomenik Ivanu Cankarju na dvorišču, lipo in oljko, ki so jih zasadili kasnejši obiskujoči škofje in politiki; slovensko sobo, v klubu, kjer so stene obložene z velikimi fotografijami slovenskih krajev in posebnosti, pater Ambrož pa je bil že seznanjen s pomočjo in podporo, ki jo Klub Triglav Mounties nudi slovenski skupnosti in slovenski cerkvi v Avstraliji, s katero imamo prijetno in prijazno sodelovanje. Poslovilne večerje so se udeležili poleg patra Ambroža Mušiča in patra Darka Žnidaršiča tudi častni konzul RS Anthony Tomažin, vice konzul RS Mark Stariha, član Sveta za Slovence po

svetu RS Walter Šuber, Predsednik Kluba Triglav Peter Kroke s soprogo Ivano, Olga in Jože Lah ter Martha in Lojze Magajna. Pater Darko je moral pohiteti z večerjo, da se je lahko vrnil v Merrylands za večerno sveto mašo in se je po končani sveti maši vrnil v klub, ki se je medtem napolnil z udeleženci večernega "Quiz programa Trivia". Predsednik je podaril patru Ambrožu knjigo, ki v besedi in sliki prikaže zgodovino Kluba Triglav in izrazil upanje, da se bo kdaj ponovno vrnil na obisk in da se še srečamo - in že je bil čas, da se poslovimo. Bog Vas živi, pater Ambrož, in hvala za vsa Vaša dobra dela in za Vašo skrb, s katero ste olepšali zadnja leta našega duhovnega voditelja in prijatelja, patra Valerijana. Srečno!

Ob obisku p. Ambroža:
sedijo: Ivica Kroke,
član Sveta za Slovence
po svetu RS Walter
Šuber, p. Ambrož, Olga
in Jože Lah. Stojijo:
vice konzul RS Mark
Stariha, predsednik
Kluba Triglav Peter
Kroke, častni konzul
RS Anthony Tomažin,
Martha in Lojze
Magajna.

BALINANJE NA PEŠČENIH STEZAH TRIGLAVA TRIGLAVSKI BALINARJI 25. septembra 2019,

Pomlad je tu in lastovke se vračajo. Ja, pri nas v Avstraliji je pomlad. Številni slovenski rojaki, ki so šli v avstralski zimi na obisk v tople poletne kraje, v domovino, so se kot lastovke na pomlad vrnil nazaj v Avstralijo, kjer je začela cveteti pomlad. Med njimi je bilo večje število balinarjev, ki so sedaj spet napolnili naše balinarske steze. Najbolj zvesti športniki se niso pustili pregnati mrazu in vetru, ki sta značilna za avstralsko zimo in dvakrat na teden so vsaj do polovice napolnili balinarski paviljon

v Klubu Triglav. Sedaj pa nas je pa spet veliko več. In več, kot nas je, bolj veselo bo. Dobrodošli nazaj, prijatelji balinarji!

INVALIDNA MLADINA BALINA Piše Denise Frost, odbornica skupine Special Olympic Club Sydney West

Special Olympics je svetovna organizacija, ki nudi celoletni športni trening in tekmovanja za otroke in odrasle z motnjami v duševnem razvoju. S športom dajejo priložnost športnikom, da se fizično usposablajo, razvijajo veščine, se družijo in so del skupnosti. Posebna olimpijada omogoča šport vsem osebam z motnjami v duševnem razvoju, ne glede na stopnjo sposobnosti.

Poskrbijo za športnike, ki želijo sodelovati vse do elitnih športnikov, ki želijo tekmovati na svetovnem prizorišču. Tekmovanje na krajevnem, državnem in mednarodnem nivoju jim daje veliko priložnosti, da se kar najbolje potrudijo. Treninge in tekmovanja skoraj v celoti vodijo prostovoljci, ki si neutrudno prizadevajo, da bi v program vključili 4500 športnikov po vsej Avstraliji. Sydney West Special Olympics vodi treninge plavanja, atletike, balinanja, tenisa in »tenpin« kegljanja.

Special Olympic Club Sydney West Club vodi vsak tretji petek v mesecu trening v balinanju-bocce v Klubu Triglav Mounties, na katerem sodeluje do osem športnikov. Športniki in njihove družine se zberejo v klubu pod večer in najprej sedejo k skupni večerji, preden se odpravijo na igrišča. Lojze

Magajna pripravi igrišča pred začetkom treninga in pogosto tudi daje nasvete športnikom iz svojega širokega znanja. Po končanem treningu se vrnejo nazaj v dvorano na skodelico kave in pecivo in običajno gledajo prenos nogometne tekme na velikem platnu. Sydney West atleti in njihove družine zelo cenimo pomoč, ki jo vsak mesec nudita Martha in Lojze Magajna in smo še posebno hvaležni Klubu Triglav Mounties, da nam omogoča športne večere v tako prijetnem okolju.

Foto levo:
Skupina invalidne mladine Special Olympics Sydney West Cluba z družinami na baliniščih Triglava.

Foto spodaj: Balinarji Triglava na pomladni dan konec septembra.

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
47 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007
Poštni naslov:
PO Box 156
WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu:
03 9853 7787; E-mail:
slomission.adelaide@gmail.com

V PRIČAKOVANJU POMLADI praznujemo v Avstraliji **očetovski dan**. Spomnili smo se jih, pokojnih in živih, najprej pri sveti maši na prvo septembrsko nedeljo, 1. septembra, po maši pa s pesmimi in recitacijami v krajšem programu. Po maši smo praznovali še v dvoranci, kjer gospe vedno ob očetovskem in materinskem dnevu pripravijo praznovanje ob prigrizku v dobri družbi. **Hvala vsem, ki ste sodelovali pri programu in hvala za pogostitev v dvoranci!**

Po prvi septembrski nedelji 1. septembra sem se opravił na **tritedenski dopust »overseas«**. Moj kraj v Sloveniji, kjer imam svojo »bazo«, je naša družinska hiša, kraj mojega rojstva v **Zgornjem Porčiču pri Sveti Trojici v Slovenskih Goricah**, kjer živi z družino moj brat Milan z ženo Sonjo, z njenim očetom Jakobom in njenimi tremi sinovi Andrejem, Jakobom in Francijem. Sestra Ivanka s svojim možem Jožetom in njunim sinom Markom živijo na drugem koncu trojiške župnije. Seveda pa sem tam prebil le nekaj časa, saj sem v tem času obiskal tudi druge kraje in samostane v Sloveniji. Obiskal sem **samostan v Kamniku**, kjer bi naj bil že v tistem času predstojnik p. Ciril (sedaj je tam med drugimi p. Simon Peter Berlec, ki se pridno uči angleščine in se pripravlja na svoje poslanstvo v Melbournu, vključno z urejanjem revije Misli) ter druge samostane. Vedno seveda

obiščem samostan na Kostanjevici v Novi Gorici, kjer sem kot župnik in gvardijan služboval dvanajst let pred prihodom v Avstralijo. Tam je sedaj župnik in gvardijan **p. Niko Žvokelj**, ki se z velikim veseljem spominja svojih avstralskih let v Kew. V Novi Gorici sem v domu za starejše oz. v bolnišnici obiskal tudi gospoda Marjana Breclja, brata Teje Bavčar iz Sydneyja, in Ervina Sorča, svaka Ivana Mariniča iz Melbournu. Srečanja z ljudmi, s katerimi smo prijateljevali v preteklosti, mi vedno veliko pomenijo in sem zanje vedno hvaležen.

Pri Sveti Trojici pa sem med drugim maševal tudi pri naši vaški Perkovi kapeli v Zgornjem Porčiču (**foto spodaj**). Dolga

leta je bila zanemarjena zaradi vprašanja lastništva in drugih pravnih postopkov. Pred leti pa je Turistično društvo Sveta Trojica uspelo izposlovati upravljanje kapele, ki so jo potem lepo prenovili. Takrat so me povabili in prosili, ker sem mimo te kapele vsak dan pešal k maši in v šolo, da jo blagoslovim, kar se je zgodilo maja 2013. Kot sozaveznika kapele smo takrat razglasili sv. papeža Janeza Pavla II., katerega portret je naslikal mož moje učiteljice 3. razreda osnovne šole. Ker sem torej bil v tem času v Sloveniji, so me povabili, da bi maševal v kapeli ob prazniku Povišanje svetega Križa, ki mu je kapela od vsega začetka posvečena. Ker jo je postavil in poslikal umetnik Leopold Perko, se sedaj imenuje »Perkova kapela« in stoji ob bivši domačiji Gunglovih, katerih nekateri potomci živijo danes v Geelongu.

V Sloveniji sem se imel priložnost srečati z mnogimi, ki so povezani z našo slovensko skupnostjo v Avstraliji. Pater Ciril in Marija sta me oskrbela tudi s paketom knjig, ki sta jo pripravila in izdala ob 50-letnici slovenske cerkve v Kew in sem jih izročil tistim, ki so prispevali sestavke in tistim, ki so obiskali slovenske skupnosti v Avstraliji. Pozdrave slovenski skupnosti pa so še posebej naročili **nadškof p. Stanislav Zore**, naš **provincial p. Marjan Čuden**, **dr. Franc Kramberger**, **upokojeni mariborski nadškof** (v Avstraliji je bil ob 50. obletnici prihoda slovenskih frančiškanov v Avstralijo leta 2001), **upokojeni koprski škof Metod Pirih** in mnogi drugi. Človek ob teh srečanjih dobi občutek, da je Avstralija veliko veliko bližje, kot bi človek sklepal po dolžini potovanja...

V času mojega dopusta pa sem za nekaj dni obiskal tudi **naš samostan in slovensko skupnost v Lemontu v Združenih državah Amerike, ki je med ameriškimi Slovenci poznana kot »Ameriške Brezje«**. Po zaprtju slovenske župnije v Chicagu, Illinois je chicaški nadškof v

frančiškanskem samostanu Lemontu, ki je bil že skoraj stoletje slovenski romarski kraj, ustanovil Slovenski misijon. Takrat je bil naš provincial p. Stane Zore in povabil sem ga, da bi prišel za ustanovitev oziroma slovesen pričetek dela misijona, katerega voditelj sem bil. Zavedal sem, da je pomembno, da imamo uspešen in odmeven »kick-start«. Imeli smo slovesno mašo v samostanski cerkvi in potem procesijo v takrat še nedokončan Slovenski dom. Tam smo imeli tudi »ustanovni sestanek« Slovenskega verskega središča, kar je bil prvi dogodek v takrat nastajajočem Slovenskem domu. Sedanji voditelj Slovenskega verskega središča in gvardijan samostana, p. Metod Ogorevc, je želel, da bi bila za to obletnico prisotna oba, sedanji ljubljanski nadškof, p. Stane Zore, in jaz, ki sem takrat to pričel in organiziral – pa sem se odločil in sem šel. Imeli smo lepo praznovanje v naši samostanski cerkvi in potem v Slovenskem domu. **Pater Metod lepo pozdravlja rojake v Avstraliji**, še posebej v Melbournu, kjer je deloval štiri leta kot slovenski kaplan in kot voditelj Misijona.

Na poti v Slovenijo sem se ustavil v **Singapurju**, ker je bila takšna letalska povezava. Avstralski frančiškanski provincial p. Phillip Miscamble, ki je tudi sam preživel kar nekaj let tam (tamkajšnji frančiškani so del avstralske frančiškanske skupnosti), mi je, ko sem mu povedal, da bom tam nekaj ur čakal na let za Evropo, zelo priporočil, da obiščem tamkajšnje frančiškane. Veličasten kraj in lepa cerkev sredi pretežno nekrščanskega Singapurja! Na poti nazaj v Avstralijo, ko sem imel manj časa, pa sem si bolj natančno ogledal tamkajšnje letališče.

V Adelaido sem se vrnil pred zadnjo septembrsko nedeljo, v soboto, 28. septembra zjutraj. Po dolgem potovanju bi si človek želel malo počitka in miru – a sem imel že ta dan upoldne v naši cerkvi

poroko in krst. Nobene utrujenosti nisem čutil, ampak samo iskreno veselje, saj smo praznovali POROKO Marka Macsai (sin Treudy in Johna ter vnuk Francke in Williama Wetzel) in njegove izvoljenke Stephany s Filipinov, ter KRST njune hčerke Gabrielle *(foto spodaj)*. Kako lepo je videti mladoporočenca, mlade starše, zaljubljene, vesele in srečne... Naj jih Bog spremlja s svojim blagoslovom!

Naslednji dan, v nedeljo po moji vrnitvi, pa sem bil povabljen na **posvetitev cerkve »Our Lady of the Boat People« in blagoslov dvorane vietnamske skupnosti v kraju**

Pooraka na severu Adelaide. Podoživljaj in predstavljal sem si petdeseta in šestdeseta leta prejšnjega stoletja, ko ste Slovenci prihajali v Avstralijo ter gradili svoje družinske domove, slovenske klube in cerkve. Čutil sem, kako pomembno je in kaj pomeni za narodno skupnost, da ima svojo cerkev in kraj, kjer se čudijo »doma«. Za nas je to naša cerkev Svete Družine in naš Slovenski dom. Vsekakor so si Vietnamci zgradili čudovito cerkev in dvorano. Naj Bog blagoslavlja njihovo skupnost!

OKTOBER je mesec, ki nas spodbuja k molitvi rožnega venca. Ker pa je 4. oktobra praznik sv. Frančiška Asiškega, redovnega ustanovitelja frančiškanov, je prva oktobrska nedelja za nas tudi **Frančiškova nedelja**. V naši cerkvi je ta dan obnovil svojo **srebrno mašo, 25-letnico duhovništva, p. Darko Žnidaršič** iz Sydneyja. Skupaj z njim smo se Bogu

zahvalili za dar duhovništva – za tukajšnje rojake pa je bila to tudi priložnost, da smo se zahvalili njemu za pomoč, ki jo je nudil tukajšnji skupnosti v času bolezni p. Janeza, saj ga je več mesecev nadomeščal. P. Darko, hvala za obisk in praznovanje in hvala vsem, ki se doprinesli, da je bilo praznovanje lepo in prisrčno, tako v cerkvi, kot tudi pri slovesnem kosilu v dvoranci.

Kot rečeno, je **4. oktober, praznik sv. Frančiška Asiškega**, za nas, frančiškane, velik praznik. V Adelaidi smo bili takrat štirje frančiškani: malteški kaplan p. Gabriel Micallef, madžarski kaplan p. Laszlo Horvath, hvaški kaplan p. Nikica Zkatunić in jaz, slovenski kaplan p. David. V Lockleys so tudi malteške frančiškanske sestre, ki imajo pri tamkajšnji cerkvi in župnijski šoli tudi manjši dom za starejše. Na predvečer praznika imamo po naših frančiškanskih skupnostih poseben »spomin smrti sv. Frančiška Asiškega«. Letos smo se zbrali pri sestrah in ta spomin obhajali skupaj. To pa je bila tudi priložnost, da se zahvalimo in poslovimo od p. Gabrijela, ki se je po triindvajsetih letih v Avstraliji vrnil domov na Malto. Srečanja in slovesa se je udeležil tudi p. Ciril, ki je na tak ali drugačen način vedno povezan z Adelaido. Preživeli smo lep večer v molitvi in v frančiškanskem bratskem srečanju. P. Gabriela bomo pogrešali; pogrešala ga bo adelaidska malteška skupnost, ki je

tako ostala brez duhovnika, pogrešale ga bodo sestre, kjer je v njihovem domu za starejše maševal, ko nisem bil v Adelaidi, in pogrešala ga bo župnija v Lockleys, ker je bil njihov duhovnik, čeprav ni bil njihov župnik. Ob slovesu sem mu rekel tudi: Pater Gabriel, vas bomo obiskal na Malti – in odgovoril je: Vedno dobrodošli!

POROKA IN KRST: MARK ANTHONY MACSAI in STEPHANIE ANNE RAYMUNDO PALAGANAS sta sklenila cerkveno poroko v naši cerkvi Holy Family, West Hindmarsh, 28.09.2019 (civilna poroka je bila 24.11.2017 v Nailsworth SA). Priči sta bila Paul Macsai in Dayna Tils. Isti dan je bil krst njune hčerke GABRIELLE ANNE MACSAI, rojena 25.02.2019, North Adelaide SA. Botra sta Paul Macsai in Dayna Tils. Čestitke!

POKOJNI

ERNESTA ERNA MEŽNAR je bila rojena 26. aprila 1922 v vasi Nova Sušica pri Košani, umrla pa je 19. avgusta 2019 v Gawler SA. Ko je bila stara devet mesecev, sta jo posvojila teta in stric in je otroška leta preživela na Raki pri Krškem. V osnovni šoli je bila odličnjakinja in bi rada postala učiteljica, pa takrat to ni bilo mogoče. Izučila se je za šiviljo. Leta 1944 se je poročila z Rudijem Mežnarjem, ki je bil po poklicu mizar. Z dvema otrokoma so odšli preko meje v Italijo in prišli leta 1954 z ladjo Toscana v Avstralijo. Nekaj dni so bili v Bonegilli, nato pa so bili poslani v Južno Avstralijo, kjer so nekaj let živeli v kraju Nangware južno od Penole in v Mount Gambier. Ernesta je tam zbolela za revmatoidnim artritismom, ki ga je premagala po dvaindvajsetih letih. Po smrti moža se je leta 1991 preselila v Gawler, kjer je živel njun najmlajši sin Peter. Mnogi se je verjetno spomnite po knjigah, kjer je zapisovala sanje. Do letošnjega februarja, ko si je zlomila kolk in je morala v bolnišnico in nato v dom za starejše, je živela sama v svoji hiši. Umrla je 19. avgusta 2019, od nje pa so se poslovili s pogrebno mašo v cerkvi sv. Petra in Pavla. Pokopana je na pokopališču Willaston Cemetery v severnem delu Gawler. Zapušča otroke Alenko, Ernesta, Ralpa in Petra z družinami.

VIKTOR KONESTABO je bil rojen 20. aprila 1939 v vasi Pregarje pri Ilirski Bistrici staršema Antonu in Jožefini Konestabo. Umrli je 28. septembra 2019 v Adelaidi. Marca 1957 je preko Italije prišel v Avstralijo in se naselil v Adelaidi. 1. maja 1965 se je poročil z Veroniko in v zakonu sta se jima rodila sin Jožef in hčerka Tanya. Opravljal je različne službe, bil pa je tudi glasbenik: igral je klarinet in pel. Pred leti, ko je hčerka Tanya igrala na našem koku orgle, je bil član našega cerkvenega pevskega zbora, igral pa je tudi pri različnih ansamblih, ki so nastopali v slovenskem in po drugih klubih. Pomagal je pri organiziranju

mladinskih koncertov, ko so jih pripravljali v Adelaidi. Tekmoval je tudi v balinanju. Že več kot deset let je imel težave s srcem, zadnjih šestnajst dni pred smrtjo pa je preživel v Queen Elizabeth Hospital. V Sloveniji zapušča brata Pepija, tukaj pa ženo Veroniko, sina Jožeta z ženo Elizabeto, hčerko Tanyo z možem Johnom ter vnukinjo Emelijo ter vnuka Cooperja in Harleyja. Od njega smo se poslovili 9. oktobra 2019 s pogrebno mašo v naši cerkvi, kamor je redno prihajal k mašam. Po maši smo ga pospremili na pokopališče Cheltenham.

pater David

Obisk ministra g. Petra J. Česnika v Avstraliji

Delegacija: Peter J. Česnik, minister; Emil Karajič, vodja kabineta ministra; dr. Zvone Žigon, vodja sektorja za Slovence po svetu. Zasebno: Alenka Belič, soproga ministra.

PROGRAM OBISKA

Torek, 5. novembra 2019, Brisbane: srečanje s slovensko skupnostjo.

Sreda, 6. novembra, Sydney: Pogovor s Slovensko-avstralsko gospodarsko zbornico (prostoru konzulata RS).

Četrtek, 7. novembra: Srečanje s Tanyo Pliberšek MP; Slovenski misijon Sydney - Merrylands: slovenska maša ob 10.30 dopoldne, srečanje s slovensko skupnostjo, obisk in pogovor s HASA NSW; obisk Kluba Triglav Mounties; obisk Slovenskega društva Sydney.

Petek, 8. novembra, Wollongong in Canberra: Slovensko-avstralski klub Planica in slovenska cerkev Wollongong; obisk Veleposlaništva RS v Canberri; obisk War Memorial v Canberri; obisk slovenskega društva, srečanje s slovensko skupnostjo.

Nedelja, 10. novembra, Geelong: Slovensko društvo Ivan Cankar v Geelongu: sestanek s predsedniki slovenskih društev; ob 11.45 slovenska maša v dvorani društva, nato kosilo s slovensko skupnostjo; ob 14.00 ogled recitala in komedije Zlata ribica (Dramska skupina Drage Gelt OAM); srečanje s častnim konzulom RS Eddyjem Konteljem.

Ponedeljek, 11. novembra, Melbourne: Immigration Museum; Victoria State Library (Iconotheca Valvasoriana); obisk Slovenskega misijona Melbourne – Kew.

Torek, 12. novembra: Srečanje s Slovensko-avstralskim akademskim klubom.

Četrtek, 14. novembra, Adelaide: sprejem pri guvernerju Južne Avstralije – g. Hieu Van Le; obisk Slovenskega katoliškega misijona oz. cerkve; srečanje s slovensko skupnostjo v klubu.

Petek, 15. novembra, Perth: Srečanje s slovensko skupnostjo.

Dr. Zvone Žigon

Vodja sektorja za Slovence po svetu

Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu

Obnova cerkve sv. Petra v Ilirski Bistrici

Zahvalno pismo župnika g. Stanka Fajdiga

Župnijska cerkev Sv. Petra (Trnovo),

Jurčičeva ulica 29.

Ilirska Bistrica

O obnovi župnijske cerkve sv. Petra v Ilirski Bistrici g. župnik Stanko Fajdiga poroča takole:

Najprej Hvala Bogu in hvala vsem, ki z naklonjenostjo in ljubeznijo do verske in kulturne dediščine v Sloveniji podpirate projekt obnove župnijske cerkve. Z obnovitvenimi deli smo začeli 6. maja letos (2019). Cel teden so prostovoljci naše župnije praznili cerkev in nato še odbijali omete. Bilo jih je 54. Strokovni delavci pa imajo sedaj nalogo obnoviti cerkev od stropa do tal, kar predstavlja ogromno dela. Nekaj tega si lahko ogledate tudi na priloženih foto posnetkih trenutnega stanja v cerkvi. Ugotovili smo tudi, da bi bilo potrebno urediti tudi tlak v cerkvi, katerega površina je 600m². Vendar bi se zelo povečal znesek predračuna in še ne vemo ali bomo to zmogli ali ne.

S pomočjo vernikov in tudi z vašo pomočjo (iz Avstralije ste darovali nekaj več kot 3.400 Euro, za kar se vam iskreno zahvaljujem) smo do sedaj zbrali 180.000 Euro, danes pa je predvideni strošek 327.000 Euro (brez obnove tlaka v cerkvi). Tudi bistriška občina nam je obljubila 60.000 Euro.

Veseli in hvaležni smo za vsak vaš dar in se priporočamo še za naprej.

Hvala in Bog povrni!

Stanko Fajdiga

Župnik

Stanko Fajdiga

Ilirska Bistrica, 1. septembra 2019

Preko Misli zbrane darove smo poslali na bančni račun župnije sv. Petra v Ilirski Bistrici. Vabimo še posebej rojake, doma iz Ilirske Bistrice in okolice, da podprete nujno potrebno obnovo tako čudovite cerkve, ki krasi Vaše lepo mesto.

VABLJENI NA ROMANJE V MARIAN VALLEY v soboto, 16. novembra 2019.

Znamenje z imenih pokojnih rojakov iz Queenslanda, ki je bilo prepeljano s Slovenskega društva Planinka iz Cornubije, ima že zelo obledeli podobi Marije Pomagaj, zato je pater Ciril zaprosil rektorja narodnega svetišča Marije Pomagaj z Brezij, p. dr. Roberta Bahčiča, da mu je ob obisku letos oktobra

prinesel novo podobo, natisnjeno na obeh straneh na posebnem materialu ‚dibond‘, ki je odporen na vremenske (ne)prilike.

**Marija Anžič, p. Ciril,
p. Robert, p. David, p. Boris.
Kew, 22. oktober 2019.**

Novo podobo Marije Pomagaj bomo blagoslovili in namestili na znamenje v soboto, 16. novembra 2019. Ob 11. uri dopoldne bo sv. maša v naši kapeli Marije Pomagaj, litanije in blagoslov ter namestitvev podobe na znamenje. Po slovesnosti bo okrepčilo in prijazno romarsko srečanje. Še posebej ste prijazno vabljeni rojaki z Gold Coasta in Brisbana.

DELAVNO SREČANJE s predstavniki slovenske skupnosti je imel v Baragovem domu v Kew v ponedeljek, 21. oktobra 2019, veleposlanik RS v Avstraliji, g. Jurij Rifelj.

Z leve: častni konzul RS za Viktorijo Eddy Kontelj, Janko in Milica Dular s Slovenskega društva St Albans, med njima zadaj Karlo Bole - predsednik Slovenskega društva Ivan Cankar Geelong, veleposlanik g. Jurij Rifelj, Francis Urbas Johnson - članica Sveta Vlade RS za Slovence po svetu, Peter Mandelj OAM JP - predsednik Slovenskega socialnega skrbstva, p. Ciril A. Božič OFM OAM EV, Paul Bevc - predsednik Slovenskega društva Melbourne.

**SLOVENSKO SOCIALNO SKRBTSTVO
IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**

19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101

Slovenski informacijski urad Welfare Office Kew obvešča vse Slovence in prijatelje,
da je naša pisarna odprta vsako nedeljo od 11. do 12. ure,
razen druge nedelje v mesecu.

Pisarna je odprta tudi vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10. do 12. ure,
če se predhodno dogovorite po e-mailu ali na telefonski številki:

03 9795 7687 ali 03 9459 2163.

V naši pisarni lahko dobite nasvete in pomoč pri izpolnjevanju uradnih dokumentov
za slovensko pokojnino, zahteve za popravo krivic žrtvam vojnega nasilja, delnice,
oporoke, dediščine in prodajo posestev v Sloveniji,
iskanju slovenske davčne številke in podobno.

Telefonirate nam lahko na **03 9853 7600**, lahko nam pošljete fax na **03 9853 7600**
ali e-mail na naslov: **slovwelfare@bigpond.com**

Nekaj informacij in potrebne obrazce lahko dobite na naši internetni strani:

www.slovenianwelfare.org.au

Če nam telefonirate izven uradnih ur, nam lahko pustite sporočilo na telefonski tajnici.

Peter Mandelj OAM JP, predsednik

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: sloembassy.canberra@gov.si

http://canberra.veleposlanistvo.si

Veleposlanik: Jurij Rifelj; Svetovalec in namestnik: Andrej Kralj

Embassy of the Republic of Slovenia

26 Akame Circuit O' MALLEY ACT 2606

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155

Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

V dvorani v Kew so s prijatelji praznovali: Franc Kovačič - 90 let (ob njem sedi žena Matilda), Vinko Vrbnjak - 80 let, Angela Damiš - 80 let, Tone Knap - 85 let (sedijo - z leve na desno).

Fanika Maver je v nedeljo, 20. oktobra 2019, obhajala 75. rojstni dan - sedi prva z leve. Na fotografiji s sestro Mimico in njenim možem Slavkom Blatnik in prijatelji.

Anka in Lojze Dominko sta v krogu svoje družine praznovala zlato poroko, 50 let zakona in družine.

Joža Jakša je z možem Lojzetom in družino obhajala 80. rojstni dan (foto levo spodaj).

90 let pa je dopolnil Albert Logar. Na fotografiji spodaj z ženo Ivano in hčerkama Mary Logar in Doris Lenarčič.

Čestitamo vsem slavlencem!

